

Holy Bible

Aionian **Edition®**

Dansk Bibel

Danish Bible OT1931 / NT1907

Gospel Primer

Indholdsfortegnelse

Forord
1 Mosebog 1-4
Johannes 1-21
Aabenbaringen 19-22
66 Vers
Læservejledning
Ordbog
Kort
Skæbne
Billeder, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. The Aionian Bible invites you to review popular Christian understanding. Is it possible that the most well-known verse in the Bible is mistranslated, John 3:16? Are the destinies of Heaven and Hell really the whole story? And are misunderstandings of this magnitude even possible? First, know that the Aionian Bible does not abandon Christian heritage. We have much to learn from godly people throughout all ages. Yet, this booklet is a new primer to the truly good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®
Dansk Bibel
Danish Bible OT1931 / NT1907
Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Crosswire.org
Source version: 8/11/2022
Source copyright: Public Domain
Authorized by the Danish King, 1931, 1907

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>
All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Forord

Dansk at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

Og han drev Mennesket ud, og østen for Edens Have satte han Keruberne med det glimtende
Flammesværd til at vogte Vejen til Livets Træ.
1 Mosebog 3:24

1 Mosebog

1 I Begyndelsen skabte Gud Himmelen og Jorden.

2 Og Jorden var øde og tom, og der var Mørke over Verdensdybet. Men Guds Aand svævede over Vandene. 3 Og Gud sagde: »Der blive Lys!« Og der blev Lys. 4 Og Gud saa, at Lyset var godt, og Gud satte Skel mellem Lyset og Mørket, 5 og Gud kaldte Lyset Dag, og Mørket kaldte han Nat. Og det blev Aften, og det blev Morgen, første Dag. 6 Derpaa sagde Gud: »Der blive en Hvælving midt i Vandene til at skille Vandene ad!« 7 Og saaledes skete det: Gud gjorde Hvælvingen og skilte Vandet under Hvælvingen fra Vandet over Hvælvingen; 8 og Gud kaldte Hvælvingen Himmel. Og det blev Aften, og det blev Morgen, anden Dag. 9 Derpaa sagde Gud: »Vandet under Himmelen samle sig paa eet Sted, saa det faste Land kommer til Syne!« Og saaledes skete det; 10 og Gud kaldte det faste Land Jord, og Stedet, hvor Vandet samlede sig, kaldte han Hav. Og Gud saa, at det var godt. 11 Derpaa sagde Gud: »Jorden lade fremspire grønne Urter, der bærer Frø, og Frugttræer, der bærer Frugt med Kærne, paa Jorden!« Og saaledes skete det: 12 Jorden frembragte grønne Urter, der bar Frø, efter deres Arter, og Træer, der bar Frugt med Kærne, efter deres Arter. Og Gud saa, at det var godt. 13 Og det blev Aften, og det blev Morgen, tredje Dag. 14 Derpaa sagde Gud: »Der komme Lys paa Himmelhvælvingen til at skille Dag fra Nat, og de skal være til Tegn og til Fastsættelse af Højtidet, Dage og Aar 15 og tjene som Lys paa Himmelhvælvingen til at lyse paa Jorden!« Og saaledes skete det: 16 Gud gjorde de to store Lys, det største til at herske om Dagen, det mindste til at herske om Natten, og Stjernerne; 17 og Gud satte dem paa Himmelhvælvingen til at lyse paa Jorden 18 og til at herske over Dagen og Natten og til at skille Lyset fra Mørket. Og Gud saa, at det var godt. 19 Og det blev Aften, og det blev Morgen, fjerde Dag. 20 Derpaa sagde Gud: »Vandet vrimle med en Vrimmel af levende Væsener, og Fugle flyve over Jorden oppe under Himmelhvælvingen!« Og saaledes skete det: 21 Gud skabte de store Havdyr og den hele Vrimmel af levende Væsener, som Vandet vrimler med, efter deres Arter, og alle vingede Væsener efter deres Arter. Og Gud saa, at det var godt. 22 Og

Gud velsignede dem og sagde: »Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld Vandet i Havene, og Fuglene blive mangfoldige paa Jorden!« 23 Og det blev Aften, og det blev Morgen, femte Dag. 24 Derpaa sagde Gud: »Jorden frembringe levende Væsener efter deres Arter: Kvæg, Kryb og vildtlevende Dyr efter deres Arter!« Og saaledes skete det: 25 Gud gjorde de vildtlevende Dyr efter deres Arter, Kvæget efter dets Arter og alt Jordens Kryb efter dets Arter. Og Gud saa, at det var godt. 26 Derpaa sagde Gud: »Lad os gøre Mennesker i vort Billede, saa de ligner os, til at herske over Havets Fisk og Himmels Fugle, Kvæget og alle vildtlevende Dyr paa Jorden og alt Kryb, der kryber paa Jorden!« 27 Og Gud skabte Mennesket i sit Billede; i Guds Billede skabte han det, som Mand og Kvinde skabte han dem; 28 og Gud velsignede dem, og Gud sagde til dem: »Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld Jorden, gør eder til Herre over den og hersk over Havets Fisk og Himmels Fugle, Kvæget og alle vildtlevende Dyr, der rører sig paa Jorden!« 29 Gud sagde fremdeles: »Jeg giver eder alle Urter paa hele Jorden, som bærer Frø, og alle Træer, som bærer Frugt med Kærne; de skal være eder til Føde; 30 men alle Jordens Dyr og alle Himmels Fugle og alt, hvad der kryber paa Jorden, og som har Livsaande, giver jeg alle grønne Urter til Føde.« Og saaledes skete det. 31 Og Gud saa alt, hvad han havde gjort, og se, det var saare godt. Og det blev Aften, og det blev Morgen, sjette Dag.

2 Saaledes fuldendtes Himmelen og Jorden med al deres Hær. 2 Paa den syvende Dag fuldendte Gud det Værk, han havde udført, og han hvilede paa den syvende Dag efter det Værk, han havde udført; 3 og Gud velsignede den syvende Dag og helligede den, thi paa den hvilede han efter hele sit Værk, det, Gud havde skabt og udført. 4 Det er Himmels og Jordens Skabelseshistorie. Da Gud HERREN gjorde Jord og Himmel — 5 dengang fandtes endnu ingen af Markens Buske paa Jorden, og endnu var ingen af Markens Urter spiret frem, thi Gud HERREN havde ikke ladet det regne paa Jorden, og der var ingen Mennesker til at dyrke Agerjorden, 6 men en Taage vældede op at Jorden og vandede hele Agerjordens Flade — 7 da dannede Gud HERREN Mennesket af Agerjordens Muld og blæste Livsaande i hans Næsebor, saa at Mennesket blev et levende Væsen.

8 Derpaa plantede Gud HERREN en Have i Eden ude mod Øst, og dem satte han Mennesket, som han havde dannet; 9 Og Gud HERREN lod af Agerjorden fremvokse alle Slags Træer, en Fryd at skue og gode til Føde, desuden Livets Træ, der stod midt i Haven, og Træet til Kundskab om godt og ondt. 10 Der udsprang en Flod i Eden til at vande Haven, og udenfor delte den sig i fire Hovedstrømme. 11 Den ene hedder Pisjon; den løber omkring Landet Havila, hvor der findes Guld. 12 og Guldet i det Land er godt, Bdelium og Sjohamsten. 13 Den anden Flod hedder Gihon; den løber omkring Landet Kusj. 14 Den tredje Flod hedder Hiddekel; den løber østen om Assyrien. Den fjerde Flod er Frat. 15 Derpaa tog Gud HERREN Adam og satte ham i Edens Have til at dyrke og vogte den. 16 Men Gud HERREN bød Adam: »Af alle Træer i Haven har du Lov at spise, 17 kun af Træet til Kundskab om godt og ondt maa du ikke spise; den Dag du spiser deraf, skal du visselig dø!« 18 Derpaa sagde Gud HERREN: »Det er ikke godt for Mennesket at være ene; jeg vil gøre ham en Medhjælp, som passer til ham!« 19 Og Gud HERREN dannede af Agerjorden alle Markens Dyr og Himmelens Fugle og førte dem hen til Adam for at se, hvad han vilde kalde dem; thi hvad Adam kaldte de forskellige levende Væsener, det skulde være deres Navn. 20 Adam gav da alt Kvæget, alle Himmelens Fugle og alle Markens Dyr Navne — men til sig selv fandt Adam ingen Medhjælp, der passede til ham. 21 Saa lod Gud HERREN Dvale falde over Adam, og da han var sovet ind, tog han et af hans Ribben og lukkede med Kød i dets Sted; 22 og af Ribbenet, som Gud HERREN havde taget af Adam, byggede han en Kvinde og førte hende hen til Adam. 23 Da sagde Adam: »Denne Gang er det Ben af mine Ben og Kød af mit Kød; hun skal kaldes Kvinde, thi af Manden er hun taget!« 24 Derfor forlader en Mand sin Fader og Moder og holder sig til sin Hustru, og de to bliver eet Kød. 25 Og de var begge nøgne, baade Adam og hans Hustru, men de blue des ikke.

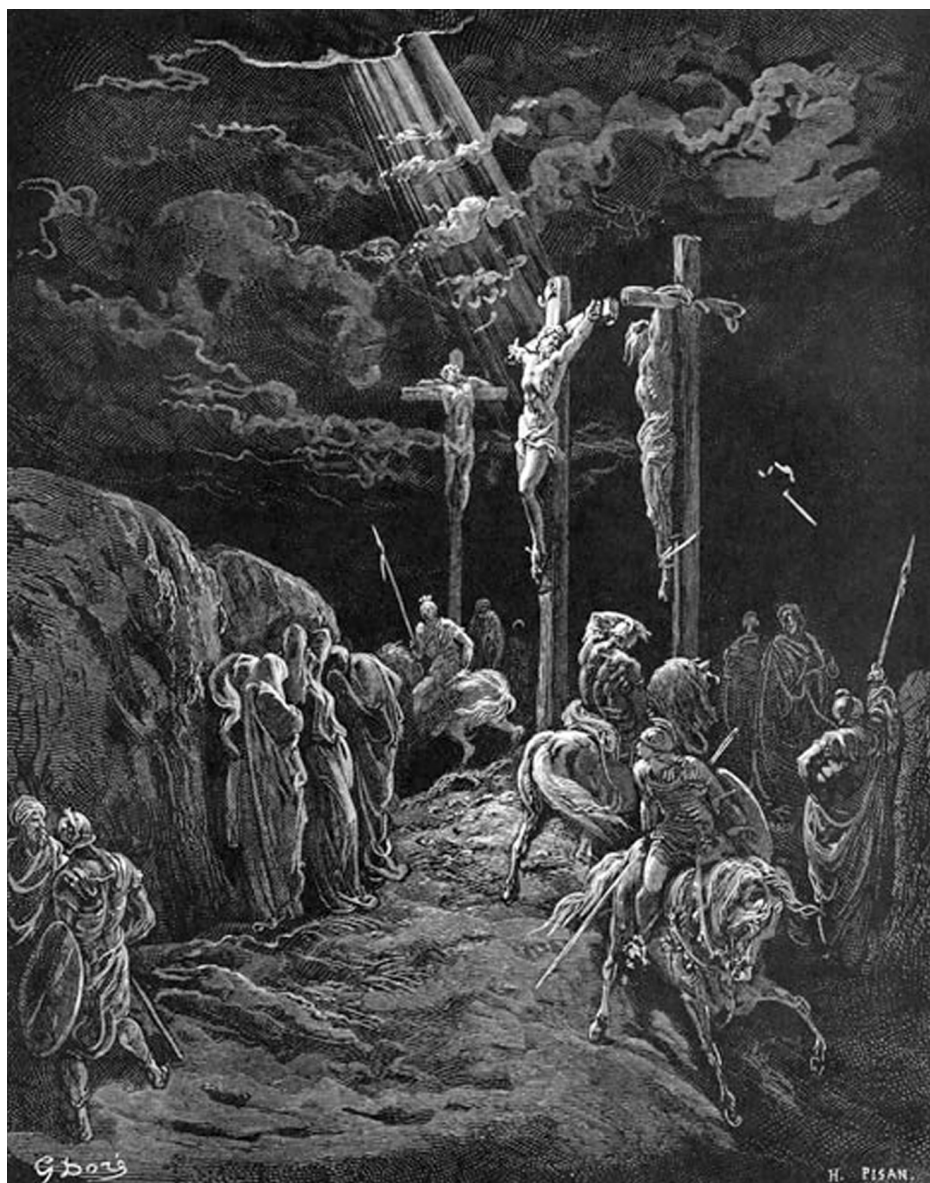
3 Men Slangen var trærkere end alle Markens andre Dyr, som Gud HERREN havde gjort og den sagde til Kvinden: »Mon Gud virkelig ham sagt: I maa ikke spise af noget Træ i Haven?« 2 Kvinden svarede: »Vi har Lov at spise af Frugten paa Havens Træer; 3 kun af Frugten fra Træet midt i Haven, sagde Gud,

maa I ikke spise, ja, I maa ikke røre derved, thi saa skal I dø!« 4 Da sagde Slangen til Kvinden: »I skal ingenlunde dø; 5 men Gud ved, at naar I spiser deraf, aabnes eders Øjne, saa I blive som Gud til at kende godt og ondt!« 6 Kvinden blev nu var, at Træet var godt at spise af, en Lyst for Øjnene og godt at faa Forstand af; og hun tog af dets Frugt og spiste og gav ogsaa sin Mand, der stod hos hende, og han spiste. 7 Da aabnedes begges Øjne, og de kendte, at de var nøgne. Derfor syede de Figenblade sammen og bandt dem om sig. 8 Da Dagen blev sval, hørte de Gud HERREN vandre i Haven, og Adam og hans Hustru skjulte sig for ham inde mellem Havens Træer. 9 Da kaldte Gud HERREN paa Adam og raabte: »Hvor er du?« 10 Han svarede: »Jeg hørte dig i Haven og blev angst, fordi jeg var nøgen, og saa skjulte jeg mig!« 11 Da sagde han: »Hvem fortalte dig, at du var nøgen. Mon du har spist af det Træ, jeg sagde, du ikke maatte spise af?« 12 Adam svarede: »Kvinden, som du satte ved min Side, gav mig af Træet, og saa spiste jeg.« 13 Da sagde Gud HERREN til Kvinde: »Hvad har du gjort!« Kvinden svarede: »Slangen forførte mig, og saa spiste jeg.« 14 Da sagde Gud HERREN til Slangen: »Fordi du har gjort dette, være du forbandet blandt al Kvæget og blandt alle Markens Dyr! Paa din Bug skal du krybe, og Støv skal du æde alle dit Livs Dage! 15 Jeg sætter Fjendskab mellem dig og Kvinden, mellem din Sæd og hendes Sæd; den skal knuse dit Hoved, og du skal hugge den i Hælen!« 16 Til Kvinden sagde han: »Jeg vil meget mangfoldiggøre dit Svangerskabs Møje; med Smerte skal du føde Børn; men til din Mand skal din Attraa være, og han skal herske over dig!« 17 Og til Adam sagde han: »Fordi du lyttede til din Hustrus Tale og spiste af Træet, som jeg sagde, du ikke maatte spise af, skal Jorden være forbandet for din Skyld; med Møje skal du skaffe dig Føde af den alle dit Livs Dage; 18 Torn og Tidsel skal den bære dig, og Markens Urter skal være din Føde; 19 i dit Ansigts Sved skal du spise dit Brød, indtil du vender tilbage til Jorden; thi af den er du taget; ja, Støv er du, og til Støv skal du vende tilbage!« 20 Men Adam kaldte sin Hustru Eva, thi hun blev Moder til alt levende. 21 Derpaa gjorde Gud HERREN Skindkjortler til Adam og hans Hustru og klædte dem dermed. 22 Men Gud HERREN sagde: »Se, Mennesket er blevet som en af

os til at kende godt og ondt. Nu skal han ikke række Haanden ud og tage ogsaa af Livets Træ og spise og leve evindeligt!« 23 Saa forviste Gud HERREN ham fra Edens Have, for at han skulde dyrke Jorden, som han var taget af; 24 og han drev Mennesket ud, og østen for Edens Have satte han Keruberne med det glimtende Flammesværd til at vogte Vejen til Livets Træ.

4 Adam kendte sin Hustru Eva, og hun blev frugtsommelig og fødte Kain; og hun sagde: »Jeg har faaet en Søn med HERRENS Hjælp!« 2 Fremdeles fødte hun hans Broder Abel. Abel blev Faarehyrde, Kain Agerdyrker. 3 Nogen Tid efter bragte Kain HERREN en Offergave af Jordens Frugt, 4 medens Abel bragte en Gave af sin Hjords førstefødte og deres Fedme. Og HERREN saa til Abel og hans Offergave, 5 men til Kain og hans Offergave saa han ikke. Kain blev da saare vred og gik med sænket Hoved. 6 Da sagde HERREN til Kain: »Hvorfor er du vred, og hvorfor gaar du med sænket Hoved? 7 Du ved, at naar du handler vel, kan du løfte Hovedet frit; men handler du ikke vel, saa lurer Synden ved Døren; dens Attraa staar til dig, men du skal herske over den!« 8 Men Kain yppede Kiv med sin Broder Abel; og engang de var ude paa Marken, sprang Kain ind paa ham og slog ham ihjel. 9 Da sagde HERREN til Kain: »Hvor er din Broder Abel?« Han svarede: »Det ved jeg ikke; skal jeg vogte min Broder?« 10 Men han sagde: »Hvad har du gjort! Din Broders Blod raaber til mig fra Jorden! 11 Derfor skal du nu være bandlyst fra Agerjorden, som aabnede sig og tog din Broders Blod af din Haand! 12 Naar du dyrker Agerjorden, skal den ikke mere skænke dig sin Kraft; du skal flakke hjemløs om paa Jorden!« 13 Men Kain sagde til HERREN: »Min Straf er ikke til at bære; 14 naar du nu jager mig bort fra Agerjorden, og jeg maa skjule mig for dit Aasyn og flakke hjemløs om paa Jorden, saa kan jo enhver, der møder mig, slaa mig ihjel!« 15 Da svarede HERREN: »Hvis Kain bliver slaaet ihjel, skal han hævnes syvfold!« Og HERREN satte et Tegn paa Kain, for at ingen, der mødte ham, skulde slaa ham ihjel. 16 Saa drog Kain bort fra HERRENS Aasyn og slog sig ned i Landet Nod østen for Eden. 17 Kain kendte sin Hustru, og hun blev frugtsommelig og fødte Hanok. Han grundede en By og gav den sin Søn Hanoks Navn. 18 Hanok fik

en Søn Irad; Irad avlede Mehujael; Mehujael avlede Mehujael; og Metusjael avlede Lemek. 19 Lemek tog sig to Hustruer; den ene hed Ada, den anden Zilla. 20 Ada fødte Jubal; han blev Stamfader til dem, der bor i Telte og holder Kvæg; 21 hans Broder hed Jubal; han blev Stamfader til alle dem, der spiller paa Harpe og Fløjte. 22 Ogsaa Zilla fik en Søn, Tubal-Kajin; han blev Stamfader til alle dem, der smeder Kobber og Jern. Tubal-Kajins Søster var Na'ama. 23 Og Lemek sagde til sine Hustruer: »Ada og Zilla, hør min Røst, Lemeks Hustruer, lyt til mit Ord: En Mand har jeg dræbt for et Saar, en Dreng for en Skramme! 24 Blev Kain hævnet syvfold, saa hævnes Lemek syv og halvfjerdsindstyve Gange!« 25 Adam kendte paa ny sin Hustru, og hun fødte en Søn, som hun gav Navnet Set; »thi, « sagde hun, »Gud har sat mig andet Afkom i Abels Sted, fordi Kain slog ham ihjel!« 26 Set fik ogsaa en Søn, som han kaldte Enosj; paa den Tid begyndte man at paakalde HERRENS Navn.

Men Jesus sagde: „Fader! forlad dem; thi de vide ikke, hvad de gøre.“

Men de delte hans Klæder imellem sig ved Lodkastning.

Lukas 23:34

Johannes

1 I Begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. **2** Dette var i Begyndelsen hos Gud. **3** Alle Ting ere blevne til ved det, og uden det blev end ikke een Ting til af det, som er. **4** I det var Liv, og Livet var Menneskenes Lys. **5** Og Lyset skinner i Mørket, og Mørket begreb det ikke. **6** Der kom et Menneske, udsendt fra Gud, hans Navn var Johannes. **7** Denne kom til et Vidnesbyrd, for at han skulde vidne om Lyset, for at alle skulde tro ved ham. **8** Han var ikke Lyset, men han skulde vidne om Lyset. **9** Det sande Lys, der oplyser hvert Menneske, var ved at komme til Verden. **10** Han var i Verden, og Verden er bleven til ved ham, og Verden kendte ham ikke. **11** Han kom til sit eget, og hans egne toge ikke imod ham. **12** Men saa mange, som toge imod ham, dem gav han Magt til at vorde Guds Børn, dem, som tro paa hans Navn; **13** hvilke ikke bleve fødte af Blod, ej heller af Kød's Villie, ej heller af Mands Villie, men af Gud. **14** Og Ordet blev Kød og tog Bolig iblandt os, og vi saa hans Herlighed, en Herlighed, som en enbaaren Søn har den fra sin Fader, fuld af Naade og Sandhed. **15** Johannes vidner om ham og raaber og siger: „Ham var det, om hvem jeg sagde: Den, som kommer efter mig, er kommen foran mig; thi han var før mig.“ **16** Thi af hans Fylde have vi alle modtaget, og det Naade over Naade. **17** Thi Loven blev given ved Moses; Naaden og Sandheden er kommen ved Jesus Kristus. **18** Ingen har nogen Sinde set Gud; den enbaarne Søn, som er i Faderens Skød, han har kundgjort ham. **19** Og dette er Johannes's Vidnesbyrd, da Jøderne sendte Præster og Leviter ud fra Jerusalem, for at de skulde spørge ham: „Hvem er du?“ **20** Og han bekendte og nægtede ikke, og han bekendte: „Jeg er ikke Kristus.“ **21** Og de spurgte ham: „Hvad da? Er du Elias?“ Han siger: „Det er jeg ikke.“ „Er du Profeten?“ Og han svarede: „Nej.“ **22** Da sagde de til ham: „Hvem er du? For at vi kunne give dem Svar, som have udsendt os; hvad siger du om dig selv?“ **23** Han sagde: „Jeg er en Røst af en, som raaber i Ørkenen: Jævnér Herrens Vej, som Profeten Esajas har sagt.“ **24** Og de vare udsendte fra Farisæerne, **25** og de spurgte ham og sagde til ham: „Hvorfor døber du da, dersom du ikke er Kristus, ej heller Elias, ej heller

Profeten?“ **26** Johannes svarede dem og sagde: „Jeg døber med Vand; midt iblandt eder staar den, I ikke kende, **27** han, som kommer efter mig, hvis Skotvinge jeg ikke er værdig at løse.“ **28** Dette skete i Bethania hinsides Jordan, hvor Johannes døbte. **29** Den næste Dag ser han Jesus komme til sig, og han siger: „Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd! **30** Han er den, om hvem jeg sagde: Efter mig kommer en Mand, som er kommen foran mig; thi han var før mig. **31** Og jeg kendte ham ikke; men for at han skulde aabenbares for Israel, derfor er jeg kommen og døber med Vand.“ **32** Og Johannes vidnede og sagde: „Jeg har set Aanden dale ned som en Due fra Himmelen, og den blev over ham. **33** Og jeg kendte ham ikke; men den, som sendte mig for at døbe med Vand, han sagde til mig: Den, som du ser Aanden dale ned over og blive over, han er den, som døber med den Helligaand. **34** Og jeg har set det og har vidnet, at denne er Guds Søn.“ **35** Den næste Dag stod Johannes der atter og to af hans Disciple. **36** Og idet han saa paa Jesus, som gik der, siger han: „Se det Guds Lam!“ **37** Og de to Disciple hørte ham tale, og de fulgte Jesus. **38** Men Jesus vendte sig om, og da han saa dem følge sig, siger han til dem: **39** „Hvad søge I efter?“ Men de sagde til ham: „Rabbi! (hvilket udlagt betyder Mester) hvor opholder du dig?“ **40** Han siger til dem: „Kommer og ser!“ De kom da og saa, hvor han opholdt sig, og de bleve hos ham den Dag; det var ved den tiende Time. **41** Den ene af de to, som havde hørt Johannes's Ord og havde fulgt ham, var Andreas, Simon Peters Broder. **42** Denne finder først sin egen Broder Simon og siger til ham: „Vi have fundet Messias“ (hvilket er udlagt: Kristus). **43** Og han førte ham til Jesus. Jesus saa paa ham og sagde: „Du er Simon, Johannes's Søn; du skal hedde Kefas“ (det er udlagt: Petrus). **44** Den næste Dag vilde han drage derfra til Galilæa; og han finder Filip. Og Jesus siger til ham: „Følg mig!“ **45** Men Filip var fra Bethsaida, fra Andreas's og Peters By. **46** Filip finder Nathanael og siger til ham: „Vi have fundet ham, hvem Moses i Loven og ligesaa Profeterne have skrevet om, Jesus, Josefs Søn, fra Nazareth.“ **47** Og Nathanael sagde til ham: „Kan noget godt være fra Nazareth?“ Filip siger til ham: „Kom og se!“ **48** Jesus saa Nathanael komme til sig, og han siger om ham: „Se, det er sandelig en Israelit, i hvem der ikke er Svig.“ **49** Nathanael

siger til ham: „Hvorfra kender du mig?“ Jesus svarede og sagde til ham: „Førend Filip kaldte dig, saa jeg dig, medens du var under Figentræet.“ **50** Nathanael svarede ham: „Rabbi! du er Guds Søn, du er Israels Konge.“ **51** Jesus svarede og sagde til ham: „Tror du, fordi jeg sagde dig, at jeg saa dig under Figentræet? Du skal se større Ting end disse.“ Og han siger til ham: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, I skulle fra nu af se Himmelen aabnet og Guds Engle stige op og stige ned over Menneskesønnen.“

2 Og paa den tredje Dag var der et Bryllup i Kana i Galilæa; og Jesu Moder var der. **2** Men ogsaa Jesus og hans Disciple bleve budne til Brylluppet. **3** Og da Vinen slap op, siger Jesu Moder til ham: „De have ikke Vin.“ **4** Jesus siger til hende: „Kvinde! hvad vil du mig? min Time er endnu ikke kommen.“ **5** Hans Moder siger til Tjenerne: „Hvad som han siger eder, det skulle I gøre.“ **6** Men der var der efter Jødernes Renselseskik fremsat seks Vandkar af Sten, som rummede hvert to eller tre Spande. **7** Jesus siger til dem: „Fylder Vandkarrene med Vand;“ og de fyldte dem indtil det øverste. **8** Og han siger til dem: „Øser nu og bærer til Køgemesteren;“ og de bare det til ham. **9** Men da Køgemesteren smagte Vandet, som var blevet Vin, og ikke vidste, hvorfra det kom (men Tjenerne, som havde øst Vandet, vidste det), kalder Køgemesteren paa Brudgommen og siger til ham: **10** „Hvert Menneske sætter først den gode Vin frem, og naar de ere blevne drukne, da den ringere; du har gemt den gode Vin indtil nu.“ **11** Denne Begyndelse paa sine Tegn gjorde Jesus i Kana i Galilæa, og han aabenbarede sin Herlighed; og hans Disciple troede paa ham. **12** Derefter drog han ned til Kapernaum, han og hans Moder og hans Brødre og hans Disciple, og de bleve der ikke mange Dage. **13** Og Jødernes Paaske var nær, og Jesus drog op til Jerusalem. **14** Og han fandt siddende i Helligdommen dem, som solgte Okser og Faar og Duer, og Vekselererne. **15** Og han gjorde en Svøbe af Reb og drev dem alle ud af Helligdommen, baade Faarene og Okserne, og han spredte Vekselerernes Smaapenge og væltede Bordene. **16** Og han sagde til dem, som solgte Duer: „Tager dette bort herfra; gør ikke min Faders Hus til en Købmandsbod!“ **17** Hans Disciple kom i Hu, at der er skrevet: „Nidkærheden for dit Hus vil fortære mig.“ **18** Da svarede Jøderne og sagde til ham: „Hvad

viser du os for et Tegn, efterdi du gør dette?“ **19** Jesus svarede og sagde til dem: „Nedbryder dette Tempel, og i tre Dage vil jeg oprejse det.“ **20** Da sagde Jøderne: „I seks og fyrretyve Aar er der bygget paa dette Tempel, og du vil oprejse det i tre Dage?“ **21** Men han talte om sit Legemes Tempel. **22** Da han saa var oprejst fra de døde, kom hans Disciple i Hu, at han havde sagt dette; og de troede Skriften og det Ord, som Jesus havde sagt. **23** Men da han var i Jerusalem i Paasken paa Højtiden, troede mange paa hans Navn, da de saa hans Tegn, som han gjorde. **24** Men Jesus selv betroede sig ikke til dem, fordi han kendte alle, **25** og fordi han ikke havde nødig, at nogen skulde vidne om Mennesket; thi han vidste selv, hvad der var i Mennesket.

3 Men der var en Mand af Farisæerne, han hed Nikodemus, en Raadsherre iblandt Jøderne. **2** Denne kom til ham om Natten og sagde til ham: „Rabbi! vi vide, at du er en Lærer kommen fra Gud; thi ingen kan gøre disse Tegn, som du gør, uden Gud er med ham.“ **3** Jesus svarede og sagde til ham: „Sandelig, sandelig, siger jeg dig, uden nogen bliver født paany, kan han ikke se Guds Rige.“ **4** Nikodemus siger til ham: „Hvorledes kan et Menneske fødes, naar han er gammel? Mon han kan anden Gang komme ind i sin Moders Liv og fødes?“ **5** Jesus svarede: „Sandelig, sandelig, siger jeg dig, uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke komme ind i Guds Rige. **6** Hvad der er født af Kød, er Kød; og hvad der er født af Aanden, er Aand. **7** Forundre dig ikke over, at jeg sagde til dig: I maa fødes paany. **8** Vinden blæser, hvorhen den vil, og du hører dens Susen, men du ved ikke, hvorfra den kommer, og hvor den farer hen; saaledes er det med hver den, som er født af Aanden.“ **9** Nikodemus svarede og sagde til ham: „Hvorledes kan dette ske?“ **10** Jesus svarede og sagde til ham: „Er du Israels Lærer og forstaar ikke dette? **11** Sandelig, sandelig, siger jeg dig, vi tale det, vi vide, og vidne det, vi have set; og I modtage ikke vort Vidnesbyrd. **12** Naar jeg siger eder de jordiske Ting, og I ikke tro, hvorledes skulle I da tro, naar jeg siger eder de himmelske? **13** Og ingen er faren op til Himmelen, uden han, som for ned fra Himmelen, Menneskesønnen, som er i Himmelen. **14** Og ligesom Moses ophøjede Slangen i Ørkenen, saaledes bør Menneskesønnen ophøjes, **15** for at hver den, som

tror, skal have et evigt Liv i ham. (aiōnios g166) 16 Thi saaledes elskede Gud Verden, at han gav sin Søn den enbaarne, for at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv. (aiōnios g166) 17 Thi Gud sendte ikke sin Søn til Verden, for at han skal dømme Verden, men for at Verden skal frelses ved ham. 18 Den, som tror paa ham, dømmes ikke; men den, som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn. 19 Og dette er Dommen, at Lyset er kommet til Verden, og Menneskene elskede Mørket mere end Lyset; thi deres Gerninger vare onde. 20 Thi hver den, som øver ondt, hader Lyset og kommer ikke til Lyset, for at hans Gerninger ikke skulle revses. 21 Men den, som gør Sandheden, kommer til Lyset, for at hans Gerninger maa blive aabenbare; thi de ere gjorde i Gud." 22 Derefter kom Jesus og hans Disciple ud i Judæas Land, og han opholdt sig der med dem og døbte. 23 Men ogsaa Johannes døbte i Ænon, nær ved Salem, fordi der var meget Vand der; og man kom derhen og lod sig døbe. 24 Thi Johannes var endnu ikke kastet i Fængsel. 25 Da opkom der en Strid imellem Johannes's Disciple og en Jøde om Renselse. 26 Og de kom til Johannes og sagde til ham: „Rabbi! han, som var hos dig hinsides Jordan, han, hvem du gav Vidnesbyrd, se, han døber, og alle komme til ham." 27 Johannes svarede og sagde: „Et Menneske kan slet intet tage, uden det er ham givet fra Himmelen. 28 I ere selv mine Vidner paa, at jeg sagde: Jeg er ikke Kristus, men jeg er udsendt foran ham. 29 Den, som har Bruden, er Brudgom; men Brudgommens Ven, som staar og hører paa ham, glæder sig meget over Brudgommens Røst. Saa er da denne min Glæde bleven fuldkommen. 30 Han bør vokse, men jeg forringes. 31 Den, som kommer ovenfra, er over alle; den, som er af Jorden, er af Jorden og taler af Jorden; den, som kommer fra Himmelen, er over alle. 32 Og det, som han har set og hørt, vidner han; og ingen modtager hans Vidnesbyrd. 33 Den, som har modtaget hans Vidnesbyrd, har beseglet, at Gud er sanddru. 34 Thi han, hvem Gud udsendte, taler Guds Ord; Gud giver nemlig ikke Aanden efter Maal. 35 Faderen elsker Sønnen og har givet alle Ting i hans Haand. 36 Den, som tror paa Sønnen, har et evigt Liv; men den, som ikke vil tro

Sønnen, skal ikke se Livet, men Guds Vrede bliver over ham." (aiōnios g166)

4 Da Herren nu erfarede, at Farisæerne havde hørt, at Jesus vandt flere Disciple og døbte flere end Johannes 2 (skønt Jesus ikke døbte selv, men hans Disciple): 3 da forlod han Judæa og drog atter bort til Galilæa. 4 Men han maatte rejse igennem Samaria. 5 Han kommer da til en By i Samaria, som kaldes Sykar, nær ved det Stykke Land, som Jakob gav sin Søn Josef. 6 Og der var Jakobs Brønd. Jesus satte sig da, træt af Rejsen, ned ved Brønden; det var ved den sjette Time. 7 En samaritansk Kvinde kommer for at drage Vand op. Jesus siger til hende: „Giv mig noget at drikke!" 8 Hans Disciple vare nemlig gaaede bort til Byen for at købe Mad. 9 Da siger den samaritanske Kvinde til ham: „Hvorledes kan dog du, som er en Jøde, bede mig, som er en samaritansk Kvinde, om noget at drikke?" Thi Jøder holde ikke Samkvem med Samaritaner. 10 Jesus svarede og sagde til hende: „Dersom du kendte Guds Gave, og hvem det er, som siger til dig: Giv mig noget at drikke, da bad du ham, og han gav dig levende Vand." 11 Kvinden siger til ham: „Herre! du har jo intet at drage op med, og Brønden er dyb; hvorfra har du da det levende Vand? 12 Mon du er større end vor Fader Jakob, som har givet os Brønden, og han har selv drukket deraf og hans Børn og hans Kvæg?" 13 Jesus svarede og sagde til hende: „Hver den, som drikker af dette Vand, skal tørste igen. 14 Men den, som drikker af det Vand, som jeg giver ham, skal til evig Tid ikke tørste; men det Vand, som jeg giver ham, skal blive i ham en Kilde af Vand, som fremvælder til et evigt Liv." (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Kvinden siger til ham: „Herre! giv mig dette Vand, for at jeg ikke skal tørste og ikke komme hid for at drage op." 16 Jesus siger til hende: „Gaa bort, kald paa din Mand, og kom hid!" 17 Kvinden svarede og sagde: „Jeg har ingen Mand." Jesus siger til hende: „Med Rette sagde du: Jeg har ingen Mand. 18 Thi du har haft fem Mænd; og han, som du nu har, er ikke din Mand. Det har du sagt sandt." 19 Kvinden siger til ham: „Herre! jeg ser, at du er en Profet. 20 Vore Fædre have tilbudet paa dette Bjerg, og I sige, at i Jerusalem er Stedet, hvor man bør tilbede." 21 Jesus siger til hende: „Tro mig, Kvinde, at den Time kommer, da det hverken skal være paa dette Bjerg eller i Jerusalem, at I tilbede

Faderen. 22 I tilbede det, I ikke kende; vi tilbede det, vi kende; thi Frelsen kommer fra Jøderne. 23 Men den Time kommer, ja, den er nu, da de sande Tilbedere skulle tilbede Faderen i Aand og Sandhed; thi det er saadanne Tilbedere, Faderen vil have. 24 Gud er Aand, og de, som tilbede ham, bør tilbede i Aand og Sandhed." 25 Kvinden siger til ham: „Jeg ved, at Messias kommer (hvilket betyder Kristus); naar han kommer, skal han kundgøre os alle Ting." 26 Jesus siger til hende: „Det er mig, jeg, som taler med dig." 27 Og i det samme kom hans Disciple, og de undrede sig over, at han talte med en Kvinde; dog sagde ingen: „Hvad søger du?" eller: „Hvorfor taler du med hende?" 28 Da lod Kvinden sin Vandkrukke staa og gik bort til Byen og siger til Menneskene der: 29 „Kommer og ser en Mand, som har sagt mig alt det, jeg har gjort; mon han skulde være Kristus?" 30 De gik ud af Byen og kom gaaende til ham. 31 Imidlertid bade Disciplene ham og sagde: „Rabbi, spis!" 32 Men han sagde til dem: „Jeg har Mad at spise, som I ikke kende." 33 Da sagde Disciplene til hverandre: „Mon nogen har bragt ham noget at spise?" 34 Jesus siger til dem: „Min Mad er, at jeg gør hans Villie, som udsendte mig, og fuldbyrder hans Gerning. 35 Sige I ikke: Der er endnu fire Maaneder, saa kommer Høsten? Se, jeg siger eder, opløfter eders Øjne og ser Markerne; de ere allerede hvide til Høsten. 36 Den, som høster, faar Løn og samler Frugt til et evigt Liv, saa at de kunne glæde sig tilsammen, baade den, som saar, og den, som høster. (aiōnios g166)

37 Thi her er det Ord sandt: En saar, og en anden høster. 38 Jeg har udsendt eder at høste det, som I ikke have arbejdet paa; andre have arbejdet, og I ere gaaede ind i deres Arbejde." 39 Men mange af Samaritanerne fra den By troede paa ham paa Grund af Kvindens Ord, da hun vidnede: „Han har sagt mig alt det, jeg har gjort." 40 Da nu Samaritanerne kom til ham, bade de ham om at blive hos dem; og han blev der to Dage. 41 Og mange flere troede for hans Ords Skyld. 42 Og til Kvinden sagde de: „Vi tro nu ikke længer for din Tales Skyld; thi vi have selv hørt, og vi vide, at denne er sandelig Verdens Frelser." 43 Men efter de to Dage gik han derfra til Galilæa. 44 Thi Jesus vidnede selv, at en Profet ikke bliver æret i sit eget Fædreland. 45 Da han nu kom til Galilæa, tog Galilæerne imod ham, fordi de havde set alt det,

som han gjorde i Jerusalem paa Højtiden; thi ogsaa de vare komne til Højtiden. 46 Han kom da atter til Kana i Galilæa, hvor han havde gjort Vandet til Vin. Og der var en kongelig Embedsmand, hvis Søn laa syg i Kapernaum. 47 Da denne hørte, at Jesus var kommen fra Judæa til Galilæa, gik han til ham og bad om, at han vilde komme ned og helbrede hans Søn; thi han var Døden nær. 48 Da sagde Jesus til ham: „Dersom I ikke se Tegn og Undergøinger, ville I ikke tro." 49 Embedsmanden siger til ham: „Herre! kom, før mit Barn dør." 50 Jesus siger til ham: „Gaa bort, din Søn lever." Og Manden troede det Ord, som Jesus sagde til ham, og gik bort. 51 Men allerede medens han var paa Hjemvejen, mødte hans Tjenere ham og meldte, at hans Barn levede. 52 Da udspurgte han dem om den Time, i hvilken det var blevet bedre med ham; og de sagde til ham: „I Gaar ved den syvende Time forlod Feberen ham." 53 Da skønnede Faderen, at det var sket i den Time, da Jesus sagde til ham: „Din Søn lever," og han troede selv og hele hans Hus. 54 Dette var det andet Tegn, som Jesus gjorde, da han var kommen fra Judæa til Galilæa.

5 Derefter var det Jødernes Højtid, og Jesus gik op til Jerusalem. 2 Men der er i Jerusalem ved Faareporten en Dam, som paa Hebraisk kaldes Bethesda, og den har fem Søjlegange. 3 I dem laa der en Mængde syge, blinde, lamme, visne, [som ventede paa, at Vandet skulde røres. 4 Thi paa visse Tider for en Engel ned i Dammen og oprørte Vandet. Den, som da, efter at Vandet var blevet oprørt, steg først ned, blev rask, hvilken Sygdom han end led af.] 5 Men der var en Mand, som havde været syg i otte og tredive Aar. 6 Da Jesus saa ham ligge der og vidste, at han allerede havde ligget i lang Tid, sagde han til ham: „Vil du blive rask?" 7 Den syge svarede ham: „Herre! jeg har ingen, som kan bringe mig ned i Dammen, naar Vandet bliver oprørt; men naar jeg kommer, stiger en anden ned før mig." 8 Jesus siger til ham: „Staa op, tag din Seng og gaa!" 9 Og straks blev Manden rask, og han tog sin Seng og gik. Men det var Sabbat paa den Dag; 10 derfor sagde Jøderne til ham, som var bleven helbredet: „Det er Sabbat; og det er dig ikke tilladt at bære Sengen." 11 Han svarede dem: „Den, som gjorde mig rask, han sagde til mig: Tag din Seng og gaa!" 12 Da spurgte de ham: „Hvem er det Menneske, som sagde til dig: Tag din Seng og

gaa?" 13 Men han, som var bleven helbredet, vidste ikke, hvem det var; thi Jesus havde undraget sig, da der var mange Mennesker paa Stedet. 14 Derefter finder Jesus ham i Helligdommen, og han sagde til ham: „Se, du er bleven rask; synd ikke mere, for at ikke noget værre skal times dig!" 15 Manden gik bort og sagde til Jøderne, at det var Jesus, som havde gjort ham rask. 16 Og derfor forfulgte Jøderne Jesus, fordi han havde gjort dette paa en Sabbat. 17 Men Jesus svarede dem: „Min Fader arbejder indtil nu; ogsaa jeg arbejder." 18 Derfor tragtede da Jøderne end mere efter at slaæ ham ihjel, fordi han ikke alene brød Sabbaten, men ogsaa kaldte Gud sin egen Fader og gjorde sig selv Gud lig. 19 Saa svarede Jesus og sagde til dem: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, Sønnen kan slet intet gøre af sig selv, uden hvad han ser Faderen gøre; thi hvad han gør, det gør ogsaa Sønnen ligesaa. 20 Thi Faderen elsker Sønnen og viser ham alt det, han selv gør, og han skal vise ham større Gerninger end disse, for at I skulle undre eder. 21 Thi ligesom Faderen oprejser de døde og gør levende, saaledes gør ogsaa Sønnen levende, hvem han vil. 22 Thi heller ikke dømmer Faderen nogen, men har givet Sønnen hele Dommen, 23 for at alle skulle ære Sønnen, ligesom de ære Faderen. Den, som ikke ærer Sønnen, ærer ikke Faderen, som udsendte ham. 24 Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den, som hører mit Ord og tror den, som sendte mig, har et evigt Liv og kommer ikke til Dom, men er gaaet over fra Døden til Livet. (aiônios g166) 25 Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den Time kommer, ja den er nu, da de døde skulle høre Guds Søns Røst, og de, som høre den, skulle leve. 26 Thi ligesom Faderen har Liv i sig selv, saaledes har han ogsaa givet Sønnen at have Liv i sig selv. 27 Og han har givet ham Magt til at holde Dom, efterdi han er Menneskesøn. 28 Undrer eder ikke herover; thi den Time kommer, paa hvilken alle de, som ere i Gravene, skulle høre hans Røst, 29 og de skulle gaa frem, de, som have gjort det gode, til Livets Opstandelse, men de, som have gjort det onde, til Dommens Opstandelse. 30 Jeg kan slet intet gøre af mig selv; saaledes som jeg hører, dømmer jeg, og min Dom er retfærdig; thi jeg søger ikke min Villie, men hans Villie, som sendte mig. 31 Dersom jeg vidner om mig selv, er mit Vidnesbyrd ikke sandt. 32 Det er en anden, som vidner om mig, og jeg ved,

at det Vidnesbyrd er sandt, som han vidner om mig. 33 I have sendt Bud til Johannes, og han har vidnet for Sandheden. 34 Dog, jeg henter ikke Vidnesbyrdet fra et Menneske; men dette siger jeg, for at I skulle frelses. 35 Han var det brændende og skinnende Lys, og I have til en Tid villet fryde eder ved hans Lys. 36 Men det Vidnesbyrd, som jeg har, er større end Johannes's; thi de Gerninger, som Faderen har givet mig at fuldbyrde, selve de Gerninger, som jeg gør, vidne om mig, at Faderen har udsendt mig. 37 Og Faderen, som sendte mig, han har vidnet om mig. I have aldrig hverken hørt hans Røst eller set hans Skikkelse, 38 og hans Ord have I ikke blivende i eder; thi den, som han udsendte, ham tro I ikke. 39 I ransage Skrifterne, fordi I mene i dem at have evigt Liv; og det er dem, som vidne om mig. (aiônios g166) 40 Og I ville ikke komme til mig, for at I kunne have Liv. 41 Jeg tager ikke Ære af Mennesker; 42 men jeg kender eder, at I have ikke Guds Kærlighed i eder. 43 Jeg er kommen i min Faders Navn, og I modtage mig ikke; dersom en anden kommer i sit eget Navn, ham ville I modtage. 44 Hvorledes kunne I tro, I, som tage Ære af hverandre, og den Ære, som er fra den eneste Gud, søge I ikke? 45 Tænker ikke, at jeg vil anklage eder for Faderen; der er en, som anklager eder, Moses, til hvem I have sat eders Haab. 46 Thi dersom I troede Moses, troede I mig; thi han har skrevet om mig. 47 Men tro I ikke hans Skrifter, hvorledes skulle I da tro mine Ord?"

6 Derefter drog Jesus over til hin Side af Galilæas Sø, Tiberias-Søen. 2 Og en stor Skare fulgte ham, fordi de saa de Tegn, som han gjorde paa de syge. 3 Men Jesus gik op paa Bjerget og satte sig der med sine Disciple. 4 Men Paasken, Jødernes Højtid, var nær. 5 Da Jesus nu opløftede sine Øjne og saa, at en stor Skare kom til ham, sagde han til Filip: „Hvor skulle vi købe Brød, for at disse kunne faa noget at spise?" 6 Men dette sagde han for at prøve ham; thi han vidste selv, hvad han vilde gøre. 7 Filip svarede ham: „Brød for to Hundrede Denarer er ikke nok for dem, til at hver kan faa noget lidet." 8 En af hans Disciple, Andreas, Simon Peters Broder, siger til ham: 9 „Her er en lille Dreng, som har fem Bygbrød og to Smaafisk; men hvad er dette til saa mange?" 10 Jesus sagde: „Lader Folkene sætte sig ned;" og der var meget Græs paa Stedet. Da satte

Mændene sig ned, omtrent fem Tusinde i Tallet. 11 „Hvad gør du da for et Tegn, for at vi kunne se det og Saa tog Jesus Brødene og takkede og uddelte dem tro dig? Hvad Arbejde gør du? 31 Vore Fædre aade til dem, som havde sat sig ned; ligeledes ogsaa af Manna i Ørkenen, som der er skrevet: Han gav dem Smaafiskene saa meget, de vilde. 12 Men da de vare Brød fra Himmelen at æde.” 32 Da sagde Jesus til blevne mætte, siger han til sine Disciple: „Samler de dem: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, ikke Moses tiloversblevne Stykker sammen, for at intet skal gaa har givet eder Brødet fra Himmelen, men min Fader til Spilde.” 13 Da samlede de og fyldte tolv Kurve med Brød er det, som kommer ned fra Himmelen og giver Stykker, som bleve tilovers af de fem Bygbrød fra Verden Liv.” 34 Da sagde de til ham: „Herre! giv dem, som han havde gjort, sagde de: „Denne er i os altid dette Brød!” 35 Jesus sagde til dem: „Jeg Sandhed Profeten, som kommer til Verden.” 15 Da er Livets Brød. Den, som kommer til mig, skal ikke Jesus nu skønnede, at de vilde komme og tage ham hungrig; og den, som tror paa mig, skal aldrig tørste. med Magt for at gøre ham til Konge, gik han atter op 36 Men jeg har sagt eder, at I have set mig og dog paa Bjerget, ganske alene. 16 Men da det var blevet ikke tro. 37 Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme Aften, gik hans Disciple ned til Søen. 17 Og de gik til mig; og den, som kommer til mig, vil jeg ingenlunde om Bord i et Skib og vilde sætte over til hin Side kaste ud. 38 Thi jeg er kommen ned fra Himmelen, af Søen til Kapernaum. Og det var allerede blevet ikke for at gøre min Villie, men hans Villie, som sendte mørkt, og Jesus var endnu ikke kommen til dem. 18 mig. 39 Men dette er hans Villie, som sendte mig, at Og Søen rejste sig, da der blæste en stærk Vind. 19 jeg skal intet miste af alt det, som han har givet mig, Da de nu havde roet omtrent fem og tyve eller tredive men jeg skal oprejse det paa den yderste Dag. 40 Stadier, se de Jesus vandre paa Søen og komme Thi dette er min Faders Villie, at hver den, som ser nær til Skibet, og de forfærdedes. 20 Men han siger Sønner og tror paa ham, skal have et evigt Liv, og jeg til dem: „Det er mig; frygter ikke!” 21 Da vilde de tage skal oprejse ham paa den yderste Dag.” (aiōnios g166) 41 Da knurrede Jøderne over ham, fordi han sagde: „Jeg er det Brød, som kom ned fra Himmelen,” 42 og de sagde: „Er dette ikke Jesus, Josefs Søn, hvis Fader og Moder vi kende? Hvorledes kan han da sige: Jeg er kommen ned fra Himmelen?” 43 Jesus svarede og sagde til dem: „Knurrer ikke indbyrdes! 44 Ingen kan komme til mig, uden Faderen, som sendte mig, drager ham; og jeg skal oprejse ham paa den yderste Dag. 45 Der er skrevet hos Profeterne: „Og de skulle alle være oplærte af Gud.” Hver den, som har hørt af Faderen og lært, kommer til mig. 46 Ikke at nogen har set Faderen, kun den, som er fra Gud, han har set Faderen. 47 Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den, som tror paa mig, har et evigt Liv. (aiōnios g166) 48 Jeg er Livets Brød. 49 Eders Fædre aade Manna i Ørkenen og døde. 50 Dette er det Brød, som kommer ned fra Himmelen, at man skal æde af det og ikke dø. 51 Jeg er det levende Brød, som kom ned fra Himmelen; om nogen æder af dette Brød, han skal leve til evig Tid; og det Brød, som jeg vil give, er mit Kød, hvilket jeg vil give for Verdens Liv.” (aiōn g165) 52 Da kivedes Jøderne indbyrdes og sagde: „Hvorledes kan han give os sit Kød at æde?” 53 Jesus sagde da

til dem: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, dersom I ikke æde Menneskesønnens Kød og drikke hans Blod, have I ikke Liv i eder. **54** Den, som æder mit Kød og drikker mit Blod, har et evigt Liv, og jeg skal oprejse ham paa den yderste Dag. (aiōnios g166) **55** Thi mit Kød er sand Mad, og mit Blod er sand Drikke. **56** Den, som æder mit Kød og drikker mit Blod, han bliver i mig, og jeg i ham. **57** Ligesom den levende Fader udsendte mig, og jeg lever i Kraft af Faderen, ligesaa skal ogsaa den, som æder mig, leve i Kraft af mig. **58** Dette er det Brød, som er kommet ned fra Himmelen; ikke som eders Fædre aade og døde. Den, som æder dette Brød, skal leve evindeligt.” (aiōn g165) **59** Dette sagde han, da han lærte i en Synagoge i Kapernaum. **60** Da sagde mange af hans Disciple, som havde hørt ham: „Dette er en haard Tale; hvem kan høre den?” **61** Men da Jesus vidste hos sig selv, at hans Disciple knurrede derover, sagde han til dem: „Forarger dette eder? **62** Hvad om I da faa at se, at Menneskesønnen farer op, hvor han var før? **63** Det er Aanden, som levendegør, Kødets gavner intet; de Ord, som jeg har talt til eder, ere Aand og ere Liv. **64** Men der er nogle af eder, som ikke tro.” Thi Jesus vidste fra Begyndelsen, hvem det var, der ikke troede, og hvem den var, der skulde forraade ham. **65** Og han sagde: „Derfor har jeg sagt eder, at ingen kan komme til mig, uden det er givet ham af Faderen.” **66** Fra den Tid traadte mange af hans Disciple tilbage og vandrede ikke mere med ham. **67** Jesus sagde da til de tolv: „Mon ogsaa I ville gaa bort?” **68** Simon Peter svarede ham: „Herre! til hvem skulle vi gaa hen? Du har det evige Livs Ord; (aiōnios g166) **69** og vi have troet og erkendt, at du er Guds Hellige.” **70** Jesus svarede dem: „Har jeg ikke udvalgt mig eder tolv, og en af eder er en Djævel?” **71** Men han talte om Judas, Simon Iskariots Søn; thi det var ham, som siden skulde forraade ham, skønt han var en af de tolv.

7 Derefter vandrede Jesus omkring i Galilæa; thi han vilde ikke vandre i Judæa, fordi Jøderne søgte at slaa ham ihjel. **2** Men Jødernes Højtid, Løvsalsfesten, var nær. **3** Da sagde hans Brødre til ham: „Drag bort herfra og gaa til Judæa, for at ogsaa dine Disciple kunne se dine Gerninger, som du gør. **4** Thi ingen gør noget i Løndom, naar han selv ønsker at være aabenbar; dersom du gør dette, da vis dig for Verden!”

5 Thi heller ikke hans Brødre troede paa ham. **6** Da siger Jesus til dem: „Min Tid er endnu ikke kommen; men eders Tid er stedse for Haanden. **7** Verden kan ikke hade eder; men mig hader den, fordi jeg vidner om den, at dens Gerninger ere onde. **8** Drager I op til Højtiden; jeg drager endnu ikke op til denne Højtid, thi min Tid er endnu ikke fuldkommen.” **9** Da han havde sagt dette til dem, blev han i Galilæa. **10** Men da hans Brødre vare dragne op til Højtiden, da drog han ogsaa selv op, ikke aabenlyst, men lønligt. **11** Da ledte Jøderne efter ham paa Højtiden og sagde: „Hvor er han?” **12** Og der blev mumlet meget om ham iblandt Skarerne; nogle sagde: „Han er en god Mand;” men andre sagde: „Nej, han forfører Mængden.” **13** Dog talte ingen frit om ham af Frygt for Jøderne. **14** Men da det allerede var midt i Højtiden, gik Jesus op i Helligdommen og lærte. **15** Jøderne undrede sig nu og sagde: „Hvorledes kan denne have Lærdom, da han ikke er oplært?” **16** Da svarede Jesus dem og sagde: „Min Lære er ikke min, men hans, som sendte mig. **17** Dersom nogen vil gøre hans Villie, skal han erkende, om Læren er fra Gud, eller jeg taler af mig selv. **18** Den, som taler af sig selv, søger sin egen Ære; men den, som søger hans Ære, der sendte ham, han er sanddru, og der er ikke Uret i ham. **19** Har ikke Moses givet eder Loven? Og ingen af eder holder Loven. Hvorfor søge I at slaa mig ihjel?” **20** Mængden svarede: „Du er besat; hvem søger at slaa dig ihjel?” **21** Jesus svarede og sagde til dem: „Een Gerning gjorde jeg, og I undre eder alle derover. **22** Moses har givet eder Omskærelsen, (ikke at den er fra Moses, men fra Fædrene) og I omskære et Menneske paa en Sabbat. **23** Dersom et Menneske faar Omskærelse paa en Sabbat, for at Mose Lov ikke skal brydes, ere I da vrede paa mig, fordi jeg har gjort et helt Menneske rask paa en Sabbat? **24** Dømmer ikke efter Skinnet, men dømmer en retfærdig Dom!” **25** Da sagde nogle af dem fra Jerusalem: „Er det ikke ham, som de søge at slaa ihjel? **26** Og se, han taler frit, og de sige intet til ham; mon Raadsherrerne virkelig skulde have erkendt, at han er Kristus? **27** Dog — vi vide, hvorfra denne er; men naar Kristus kommer, kender ingen, hvorfra han er.” **28** Derfor raabte Jesus, idet han lærte i Helligdommen, og sagde: „Baade kende I mig og vide, hvorfra jeg er! Og af mig selv er jeg ikke kommen, men han, som sendte mig, er

sand, han, hvem I ikke kende. 29 Jeg kender ham; thi jeg er fra ham, og han har udsendt mig." 30 De søgte da at gribe ham; og ingen lagde Haand paa ham, thi hans Time var endnu ikke kommen. 31 Men mange af Folket troede paa ham, og de sagde: „Naar Kristus kommer, mon han da skal gøre flere Tegn, end denne har gjort?" 32 Farisæerne hørte, at Mængden mumlede dette om ham; og Ypperstepræsterne og Farisæerne sendte Tjenere ud for at gribe ham. 33 Da sagde Jesus: „Endnu en liden Tid er jeg hos eder, saa gaar jeg bort til den, som sendte mig. 34 I skulle lede efter mig og ikke finde mig, og der, hvor jeg er, kunne I ikke komme." 35 Da sagde Jøderne til hverandre: „Hvor vil han gaa hen, siden vi ikke skulle finde ham? Mon han vil gaa til dem, som ere adspredte iblandt Grækerne, og lære Grækerne? 36 Hvad er det for et Ord, han siger: I skulle lede efter mig og ikke finde mig, og der, hvor jeg er, kunne I ikke komme?" 37 Men paa den sidste, den store Højtidsdag stod Jesus og raabte og sagde: „Om nogen tørster, han komme til mig og drikke! 38 Den, som tror paa mig, af hans Liv skal der, som Skriften har sagt, flyde levende Vandstrømme." 39 Men dette sagde han om den Aand, som de, der troede paa ham, skulde faa; thi den Helligaand var der ikke endnu, fordi Jesus endnu ikke var herliggjort. 40 Nogle af Mængden, som hørte disse Ord, sagde nu: „Dette er sandelig Profeten." 41 Andre sagde: „Dette er Kristus;" men andre sagde: „Mon da Kristus kommer fra Galilæa? 42 Har ikke Skriften sagt, at Kristus kommer af Davids Sæd og fra Bethlehem, den Landsby, hvor David var?" 43 Saaledes blev der Splid iblandt Mængden om ham. 44 Men nogle af dem vilde gribe ham; dog lagde ingen Haand paa ham. 45 Tjenerne kom nu til Ypperstepræsterne og Farisæerne, og disse sagde til dem: „Hvorfor have I ikke ført ham herhen?" 46 Tjenerne svarede: „Aldrig har noget Menneske talt saaledes som dette Menneske." 47 Da svarede Farisæerne dem: „Ere ogsaa I forførte? 48 Mon nogen af Raadsherrerne har troet paa ham, eller nogen af Farisæerne? 49 Men denne Hob, som ikke kender Loven, er forbandet." 50 Nikodemus, han, som var kommen til ham om Natten og var en af dem, sagde til dem: 51 „Mon vor Lov dømmer et Menneske, uden at man først forhører ham og faar at vide, hvad han gør?" 52 De svarede og sagde til ham: „Er ogsaa

du fra Galilæa? Ransag og se, at der ikke fremstaar nogen Profet fra Galilæa." 53 [Og de gik hver til sit Hus.]

8 [Men Jesus gik til Oliebjerget. 2 Og aarle om Morgenen kom han igen i Helligdommen, og hele Folket kom til ham; og han satte sig og lærte dem. 3 Men de skriftkloge og Farisæerne føre en Kvinde til ham, greben i Hor, og stille hende frem i Midten. 4 Og de sige til ham: „Mester! denne Kvinde er greben i Hor paa fersk Gerning. 5 Men Moses bød os i Loven, at saadanne skulle stenes; hvad siger nu du?" 6 Men dette sagde de for at friste ham, for at de kunde have noget at anklage ham for. Men Jesus bøjede sig ned og skrev med Fingeren paa Jorden. 7 Men da de bleve ved at spørge ham, rettede han sig op og sagde til dem: „Den iblandt eder, som er uden Synd, kaste først Stenen paa hende!" 8 Og han bøjede sig atter ned og skrev paa Jorden. 9 Men da de hørte det, gik de bort, den ene efter den anden, fra de ældste til de yngste, og Jesus blev alene tilbage med Kvinden, som stod der i Midten. 10 Men da Jesus rettede sig op og ingen saa uden Kvinden, sagde han til hende: „Kvinde! hvor ere de henne? Var der ingen, som fordømte dig?" 11 Men hun sagde: „Herre! ingen." Da sagde Jesus: „Heller ikke jeg fordømmer dig; gaa bort, og synd ikke mere!"] 12 Jesus talte da atter til dem og sagde: „Jeg er Verdens Lys; den, som følger mig, skal ikke vandre i Mørket, men have Livets Lys." 13 Da sagde Farisæerne til ham: „Du vidner om dig selv; dit Vidnesbyrd er ikke sandt." 14 Jesus svarede og sagde til dem: „Om jeg end vidner om mig selv, er mit Vidnesbyrd sandt; thi jeg ved, hvorfra jeg kom, og hvor jeg gaar hen; men I vide ikke, hvorfra jeg kommer, og hvor jeg gaar hen. 15 I dømme efter Kødet; jeg dømmer ingen. 16 Men om jeg ogsaa dømmer, er min Dom sand; thi det er ikke mig alene, men mig og Faderen, han, som sendte mig. 17 Men ogsaa i eders Lov er der skrevet, at to Menneskers Vidnesbyrd er sandt. 18 Jeg er den, der vidner om mig selv, og Faderen, som sendte mig, vidner om mig." 19 Derfor sagde de til ham: „Hvor er din Fader?" Jesus svarede: „I kende hverken mig eller min Fader; dersom I kendte mig, kendte I ogsaa min Fader." 20 Disse Ord talte Jesus ved Tempelblokken, da han lærte i Helligdommen; og ingen greb ham, fordi hans Time endnu ikke var kommen. 21 Da sagde han atter

til dem: „Jeg gaar bort, og I skulle lede efter mig, og I skulle dø i eders Synd; hvor jeg gaar hen, kunne I ikke komme.“ 22 Da sagde Jøderne: „Mon han vil slaa sig selv ihjel, siden han siger: Hvor jeg gaar hen, kunne I ikke komme?“ 23 Og han sagde til dem: „I ere nedenfra, jeg er ovenfra; I ere af denne Verden, jeg er ikke af denne Verden. 24 Derfor har jeg sagt eder, at I skulle dø i eders Synder; thi dersom I ikke tro, at det er mig, skulle I dø i eders Synder.“ 25 De sagde da til ham: „Hvem er du?“ Og Jesus sagde til dem: „Just det, som jeg siger eder. 26 Jeg har meget at tale og dømme om eder; men den, som sendte mig, er sanddru, og hvad jeg har hørt af ham, det taler jeg til Verden.“ 27 De forstode ikke, at han talte til dem om Faderen. 28 Da sagde Jesus til dem: „Naar I faa ophøjet Menneskesønnen, da skulle I kende, at det er mig, og at jeg gør intet af mig selv; men som min Fader har lært mig, saaledes taler jeg. 29 Og han, som sendte mig, er med mig; han har ikke ladet mig alene, fordi jeg gør altid det, som er ham til Behag.“ 30 Da han talte dette, troede mange paa ham. 31 Jesus sagde da til de Jøder, som vare komne til Tro paa ham: „Dersom I blive i mit Ord, ere I sandelig mine Disciple, 32 og I skulle erkende Sandheden, og Sandheden skal frigøre eder.“ 33 De svarede ham: „Vi ere Abrahams Sæd og have aldrig været nogens Trælle; hvorledes siger du da: I skulle vorde frie?“ 34 Jesus svarede dem: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, hver den, som gør Synden, er Syndens Træl. 35 Men Trællen bliver ikke i Huset til evig Tid, Sønnen bliver der til evig Tid. (aiōn g165) 36 Dersom da Sønnen faar frigjort eder, skulle I være virkelig frie. 37 Jeg ved, at I ere Abrahams Sæd; men I søge at slaa mig ihjel, fordi min Tale ikke finder Rum hos eder. 38 Jeg taler det, som jeg har set hos min Fader; saa gøre ogsaa I det, som I have hørt af eders Fader.“ 39 De svarede og sagde til ham: „Vor Fader er Abraham.“ Jesus sagde til dem: „Dersom I vare Abrahams Børn, gjorde I Abrahams Gerninger. 40 Men nu søge I at slaa mig ihjel, et Menneske, der har sagt eder Sandheden, som jeg har hørt af Gud; dette gjorde Abraham ikke. 41 I gøre eders Faders Gerninger.“ De sagde da til ham: „Vi ere ikke avlede i Hor; vi have een Fader, Gud.“ 42 Jesus sagde til dem: „Dersom Gud var eders Fader, da elskede I mig; thi jeg er udgaaet og kommen fra Gud; thi jeg er heller ikke kommen af mig selv, men han har udsendt mig. 43 Hvorfor forstaa I ikke min Tale? fordi I ikke kunne høre mit Ord. 44 I ere af den Fader Djævelen, og eders Faders Begæringer ville I gøre. Han var en Manddraber fra Begyndelsen af, og han staar ikke i Sandheden; thi Sandhed er ikke i ham. Naar han taler Løgn, taler han af sit eget; thi han er en Løgner og Løgners Fader. 45 Men mig tro I ikke, fordi jeg siger Sandheden. 46 Hvem af eder kan overbevise mig om nogen Synd? Siger jeg Sandhed, hvorfor tro I mig da ikke? 47 Den, som er af Gud, hører Guds Ord; derfor høre I ikke, fordi I ere ikke af Gud.“ 48 Jøderne svarede og sagde til ham: „Sige vi ikke med Rette, at du er en Samaritan og er besat?“ 49 Jesus svarede: „Jeg er ikke besat, men jeg ærer min Fader, og I vanære mig. 50 Men jeg søger ikke min Ære; der er den, som søger den og dømmer. 51 Sandelig, sandelig, siger jeg eder, dersom nogen holder mit Ord, skal han i al Evighed ikke se Døden.“ (aiōn g165) 52 Jøderne sagde til ham: „Nu vide vi, at du er besat; Abraham døde og Profeterne, og du siger: Dersom nogen holder mit Ord, han skal i al Evighed ikke smage Døden. (aiōn g165) 53 Mon du er større end vor Fader Abraham, som jo døde? ogsaa Profeterne døde; hvem gør du dig selv til?“ 54 Jesus svarede: „Dersom jeg ærer mig selv, er min Ære intet; det er min Fader, som ærer mig, han, om hvem I sige, at han er eders Gud. 55 Og I have ikke kendt ham, men jeg kender ham. Og dersom jeg siger: „Jeg kender ham ikke,“ da bliver jeg en Løgner ligesom I; men jeg kender ham og holder hans Ord. 56 Abraham, eders Fader, frydede sig til at se min Dag, og han saa den og glædede sig.“ 57 Da sagde Jøderne til ham: „Du er endnu ikke halvtredsindstyve Aar gammel, og du har set Abraham?“ 58 Jesus sagde til dem: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, førend Abraham blev til, har jeg været.“ 59 Saa toge de Stene for at kaste paa ham; men Jesus skjulte sig og gik ud af Helligdommen.

9 Og da han gik forbi, saa han et Menneske, som var blindt fra Fødselen. 2 Og hans Disciple spurgte ham og sagde: „Rabbi, hvem har syndet, denne eller hans Forældre, saa han skulde fødes blind?“ 3 Jesus svarede: „Hverken han eller hans Forældre have syndet; men det er sket, for at Guds Gerninger skulle aabenbares paa ham. 4 Jeg maa gøre hans

Gerninger, som sendte mig, saa længe det er Dag; der kommer en Nat, da ingen kan arbejde. 5 Medens jeg er i Verden, er jeg Verdens Lys." 6 Da han havde sagt dette, spyttede han paa Jorden og gjorde Dynd af Spyttet og smurte Dyndet paa hans Øjne. 7 Og han sagde til ham: „Gaa hen, to dig i Dammen Siloam" (hvilket er udlagt: udsendt). Da gik han bort og toede sig, og han kom seende tilbage. 8 Da sagde Naboerne og de, som før vare vante til at se ham som Tigger: „Er det ikke ham, som sad og tiggede?" 9 Nogle sagde: „Det er ham," men andre sagde: „Nej, han ligner ham." Han selv sagde: „Det er mig." 10 Da sagde de til ham: „Hvorledes bleve dine Øjne aabnede?" 11 Han svarede: „En Mand, som kaldes Jesus, gjorde Dynd og smurte det paa mine Øjne og sagde til mig: Gaa hen til Siloam og to dig! Da jeg saa gik hen og toede mig, blev jeg seende." 12 Da sagde de til ham: „Hvor er han?" Han siger: „Det ved jeg ikke." 13 De føre ham, som før var blind, til Farisæerne. 14 Men det var Sabbat den Dag, da Jesus gjorde Dyndet og aabnede hans Øjne. 15 Atter spurgte nu ogsaa Farisæerne ham, hvorledes han var bleven seende. Men han sagde til dem: „Han lagde Dynd paa mine Øjne, og jeg toede mig, og nu ser jeg." 16 Nogle af Farisæerne sagde da: „Dette Menneske er ikke fra Gud, efterdi han ikke holder Sabbaten." Andre sagde: „Hvorledes kan et syndigt Menneske gøre saadanne Tegn?" Og der var Splid imellem dem. 17 De sige da atter til den blinde: „Hvad siger du om ham, efterdi han aabnede dine Øjne?" Men han sagde: „Han er en Profet." 18 Saa troede Jøderne ikke om ham, at han havde været blind og var bleven seende, førend de fik kaldt paa Forældrene til ham, som havde faaet sit Syn. 19 Og de spurgte dem og sagde: „Er denne eders Søn, om hvem I sige, at han var født blind? Hvorledes er han da nu seende?" 20 Hans Forældre svarede dem og sagde: „Vi vide, at denne er vor Søn, og at han var født blind. 21 Men hvorledes han nu er bleven seende, vide vi ikke, og hvem der har aabnet hans Øjne, vide vi ikke heller; spørger ham; han er gammel nok; han maa selv tale for sig." 22 Dette sagde hans Forældre, fordi de frygtede for Jøderne; thi Jøderne vare allerede komne overens om, at dersom nogen bekendte ham som Kristus, skulde han udelukkes af Synagogen. 23 Derfor sagde hans Forældre: „Han er gammel nok,

spørger ham selv!" 24 Da hidkaldte de anden Gang Manden, som havde været blind, og sagde til ham: „Giv Gud Æren; vi vide, at dette Menneske er en Synder." 25 Da svarede han: „Om han er en Synder, ved jeg ikke; een Ting ved jeg, at jeg, som var blind, nu ser." 26 De sagde da til ham igen: „Hvad gjorde han ved dig? Hvorledes aabnede han dine Øjne?" 27 Han svarede dem: „Jeg har allerede sagt eder det, og I hørte ikke efter. Hvorfor ville I høre det igen? Ville ogsaa I blive hans Disciple?" 28 Da udskældte de ham og sagde: „Du er hans Discipel; men vi ere Mose Disciple. 29 Vi vide, at Gud har talt til Moses; men om denne vide vi ikke, hvorfra han er." 30 Manden svarede og sagde til dem: „Det er dog underligt, at I ikke vide, hvorfra han er, og han har aabnet mine Øjne. 31 Vi vide, at Syndere bønhrør Gud ikke; men dersom nogen er gudfrygtig og gør hans Villie, ham hører han. 32 Aldrig er det hørt, at nogen har aabnet Øjnene paa en blindfødt. (aiōn g165) 33 Var denne ikke fra Gud, da kunde han intet gøre." 34 De svarede og sagde til ham: „Du er hel og holden født i Synder, og du vil lære os?" Og de stødte ham ud. 35 Jesus hørte, at de havde udstødt ham; og da han traf ham, sagde han til ham: „Tror du paa Guds Søn?" 36 Han svarede og sagde: „Hvem er han, Herre? for at jeg kan tro paa ham." 37 Jesus sagde til ham: „Baade har du set ham, og den, som taler med dig, ham er det." 38 Men han sagde: „Jeg tror, Herre!" og han kastede sig ned for ham. 39 Og Jesus sagde: „Til Dom er jeg kommen til denne Verden, for at de, som ikke se, skulle blive seende, og de, som se, skulle blive blinde." 40 Nogle af Farisæerne, som vare hos ham, hørte dette, og de sagde til ham: „Mon ogsaa vi ere blinde?" 41 Jesus sagde til dem: „Vare I blinde, da havde I ikke Synd; men nu sige I: Vi se; eders Synd forbliver."

10 „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den, som ikke gaar ind i Faarefolden gennem Døren, men stiger andensteds over, han er en Tyv og en Røver. 2 Men den, som gaar ind igennem Døren, er Faarenes Hyrde. 3 For ham lukker Dørvogteren op, og Faarene høre hans Røst; og han kalder sine egne Faar ved Navn og fører dem ud. 4 Og naar han har ført alle sine egne Faar ud, gaar han foran dem; og Faarene følge ham, fordi de kende hans Røst. 5 Men en fremmed ville de ikke følge, men de ville fly fra ham, fordi de ikke kende de fremmedes Røst." 6 Denne

Lignelse sagde Jesus til dem; men de forstode ikke, hvad det var, som han talte til dem. 7 Jesus sagde da atter til dem: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, jeg er Faarenes Dør. 8 Alle de, som ere komne før mig, ere Tyve og Røvere; men Faarene hørte dem ikke. 9 Jeg er Døren; dersom nogen gaar ind igennem mig, han skal frelses; og han skal gaa ind og gaa ud og finde Føde. 10 Tyven kommer ikke uden for at stjæle og slagte og ødelægge; jeg er kommen, for at de skulle have Liv og have Overflod. 11 Jeg er den gode Hyrde; den gode Hyrde sætter sit Liv til for Faarene. 12 Men Lejesvenden, som ikke er Hyrde, hvem Faarene ikke høre til, ser Ulven komme og forlader Faarene og flyr, og Ulven røver dem og adspredter dem, 13 fordi han er en Lejesvend og ikke bryder sig om Faarene. 14 Jeg er den gode Hyrde, og jeg kender mine, og mine kende mig, 15 ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit Liv til for Faarene. 16 Og jeg har andre Faar, som ikke høre til denne Fold; ogsaa dem bør jeg føre, og de skulle høre min Røst; og der skal blive een Hjord, een Hyrde. 17 Derfor elsker Faderen mig, fordi jeg sætter mit Liv til for at tage det igen. 18 Ingen tager det fra mig, men jeg sætter det til af mig selv. Jeg har Magt til at sætte det til, og jeg har Magt til at tage det igen. Dette Bud modtog jeg af min Fader.” 19 Der blev atter Splid iblandt Jøderne for disse Ords Skyld. 20 Og mange af dem sagde: „Han er besat og raser, hvorfor høre I ham?” 21 Andre sagde: „Dette er ikke Ord af en besat; mon en ond Aand kan aabne blindes Øjne?” 22 Men Tempelvielsens Fest indtraf i Jerusalem. Det var Vinter; 23 og Jesus gik omkring i Helligdommen, i Salomons Søjlegang. 24 Da omringede Jøderne ham og sagde til ham: „Hvor længe holder du vor Sjæl i Uvished? Dersom du er Kristus, da sig os det rent ud!” 25 Jesus svarede dem: „Jeg har sagt eder det, og I tro ikke. De Gerninger, som jeg gør i min Faders Navn, de vidne om mig; 26 men I tro ikke, fordi I ikke ere af mine Faar. 27 Mine Faar høre min Røst, og jeg kender dem, og de følge mig, 28 og jeg giver dem et evigt Liv, og de skulle i al Evighed ikke fortabes, og ingen skal rive dem ud af min Haand. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Min Fader, som har givet mig dem, er større end alle; og ingen kan rive noget af min Faders Haand. 30 Jeg og Faderen, vi ere eet.” 31 Da toge Jøderne atter Stene op for at stene ham. 32 Jesus

svarede dem: „Mange gode Gerninger har jeg vist eder fra min Fader; for hvilken af disse Gerninger stene I mig?” 33 Jøderne svarede ham: „For en god Gerning stene vi dig ikke, men for Gudsbespottelse, og fordi du, som er et Menneske, gør dig selv til Gud.” 34 Jesus svarede dem: „Er der ikke skrevet i eders Lov: Jeg har sagt: I ere Guder? 35 Naar den nu har kaldt dem Guder, til hvem Guds Ord kom (og Skriften kan ikke rokkes), 36 sige I da til den, hvem Faderen har helliget og sendt til Verden: Du taler bespotteligt, fordi jeg sagde: Jeg er Guds Søn? 37 Dersom jeg ikke gør min Faders Gerninger, saa tror mig ikke! 38 Men dersom jeg gør dem, saa tror Gerningerne, om I end ikke ville tro mig, for at I kunne indse og erkende, at Faderen er i mig, og jeg i Faderen.” 39 De søgte da atter at gribe ham; og han undslap af deres Haand. 40 Og han drog atter bort hinsides Jordan til det Sted, hvor Johannes først døbte, og han blev der. 41 Og mange kom til ham, og de sagde: „Johannes gjorde vel intet Tegn; men alt, hvad Johannes sagde om denne, var sandt.” 42 Og mange troede paa ham der.

11 Men der laa en Mand syg, Lazarus fra Bethania, den Landsby, hvor Maria og hendes Søster Martha boede. 2 Men Maria var den, som salvede Herren med Salve og tørrede hans Fødder med sit Haar; hendes Broder Lazarus var syg. 3 Da sendte Søstre Bud til ham og lod sige: „Herre! se, den, du elsker, er syg.” 4 Men da Jesus hørte dette, sagde han: „Denne Sygdom er ikke til Døden, men for Guds Herligheds Skyld, for at Guds Søn skal herliggøres ved den.” 5 Men Jesus elskede Martha og hendes Søster og Lazarus. 6 Da han nu hørte, at han var syg, blev han dog to Dage paa det Sted, hvor han var. 7 Derefter siger han saa til Disciplene: „Lader os gaa til Judæa igen!” 8 Disciplene sige til ham: „Rabbi! nylig søgte Jøderne at stene dig, og du drager atter derhen?” 9 Jesus svarede: „Har Dagen ikke tolv Timer? Vandrer nogen om Dagen, da støder han ikke an; thi han ser denne Verdens Lys. 10 Men vandrer nogen om Natten, da støder han an; thi Lyset er ikke i ham.” 11 Dette sagde han, og derefter siger han til dem: „Lazarus, vor Ven, er sovet ind; men jeg gaar hen for at vække ham af Søvn.” 12 Da sagde Disciplene til ham: „Herre! sover han, da bliver han helbredet.” 13 Men Jesus havde talt om hans Død; de derimod mente, at han talte om Søvnens Hvile. 14

Derfor sagde da Jesus dem rent ud: „Lazarus er død! „Tager Stenen bort!“ Martha, den dødes Søster, siger
15 Og for eders Skyld er jeg glad over, at jeg ikke var til ham: „Herre! han stinker allerede; thi han har ligget
der, for at I skulle tro; men lader os gaa til ham!“ 16 der fire Dage.” 40 Jesus siger til hende: „Sagde jeg
Da sagde Thomas (hvilket betyder Tvilling), til sine ikke, at dersom du tror, skal du se Guds Herlighed?”
Meddisciple: „Lader os ogsaa gaa, for at vi kunne 41 Da toge de Stenen bort. Men Jesus opløftede sine
dø med ham!“ 17 Da Jesus nu kom, fandt han, at Øjne og sagde: „Fader! jeg takker dig, fordi du har
han havde ligget i Graven allerede fire Dage. 18 Men hørt mig. 42 Jeg vidste vel, at du altid hører mig;
Bethania var nær ved Jerusalem, omtrent femten men for Skarens Skyld, som staar omkring, sagde
Stadier derfra. 19 Og mange af Jøderne vare komne jeg det, for at de skulle tro, at du har udsendt mig.”
til Martha og Maria for at trøste dem over deres 43 Og da han havde sagt dette, raabte han med høj
Broder. 20 Da Martha nu hørte, at Jesus kom, gik hun Røst: „Lazarus, kom herud!“ 44 Og den døde kom ud,
ham i Møde; men Maria blev siddende i Huset. 21 Da bunden med Jordeklæder om Fødder og Hænder, og
sagde Martha til Jesus: „Herre! havde du været her, et Tørklæde var bundet om hans Ansigt. Jesus siger
da var min Broder ikke død. 22 Men ogsaa nu ved jeg, til dem: „Løser ham, og lader ham gaa!“ 45 Mange af
at hvad som helst du beder Gud om, vil Gud give dig.” de Jøder, som vare komne til Maria og havde set,
23 Jesus siger til hende: „Din Broder skal opstaa.” 24 hvad han havde gjort, troede nu paa ham; 46 men
Martha siger til ham: „Jeg ved, at han skal opstaa i nogle af dem gik hen til Farisæerne og sagde dem,
Opstandelsen paa den yderste Dag.” 25 Jesus sagde hvad Jesus havde gjort. 47 Ypperstepræsterne og
til hende: „Jeg er Opstandelsen og Livet; den, som Farisæerne sammenkaldte da et Møde af Raadet
tror paa mig, skal leve, om han end dør. 26 Og hver og sagde: „Hvad gøre vi? thi dette Menneske gør
den, som lever og tror paa mig, skal i al Evighed ikke mange Tegn. 48 Dersom vi lade ham saaledes blive
dø. Tror du dette?” (aiōn g165) 27 Hun siger til ham: „Ja, ved, ville alle tro paa ham, og Romerne ville komme
Herre! jeg tror, at du er Kristus, Guds Søn, den, som og tage baade vort Land og Folk.” 49 Men en af
kommer til Verden.” 28 Og da hun havde sagt dette, dem, Kajfas, som var Ypperstepræst i det Aar, sagde
gik hun bort og kaldte hemmeligt sin Søster Maria og til dem: 50 „I vide intet; ej heller betænke I, at det
sagde: „Mesteren er her og kalder ad dig.” 29 Da hun er os gavnligt, at eet Menneske dør for Folket, og
hørte det, rejste hun sig hastigt og gik til ham. 30 at ikke det hele Folk skal gaa til Grunde.” 51 Men
Men Jesus var endnu ikke kommen til Landsbyen, dette sagde han ikke af sig selv; men da han var
men var paa det Sted, hvor Martha havde mødt ham. Ypperstepræst i det Aar, profeterede han, at Jesus
31 Da nu Jøderne, som vare hos hende i Huset og skulde dø for Folket; 52 og ikke for Folket alene,
trøstede hende, saa, at Maria stod hastigt op og gik men for at han ogsaa kunde samle Guds adspredte
ud, fulgte de hende, idet de mente, at hun gik ud til Børn sammen til eet. 53 Fra den Dag af raadsloge de
Graven for at græde der. 32 Da Maria nu kom derhen, derfor om at ihjelslaa ham. 54 Derfor vandrede Jesus
hvor Jesus var, og saa ham, faldt hun ned for hans ikke mere frit om iblandt Jøderne, men gik bort derfra
Fødder og sagde til ham: „Herre! havde du været ud paa Landet, nær ved Ørkenen, til en By, som
her, da var min Broder ikke død.” 33 Da nu Jesus kaldes Efraim; og han blev der med sine Disciple. 55
saa hende græde og saa Jøderne, som vare komne Men Jødernes Paaske var nær; og mange fra Landet
med hende, græde, harmedes han i Aanden og blev gik op til Jerusalem før Paasken for at rense sig. 56
heftigt bevæget i sit Indre; og han sagde: 34 „Hvor Da ledte de efter Jesus og sagde mellem hverandre,
have I lagt ham?” De sige til ham: „Herre! kom og se!” da de stode i Helligdommen: „Hvad mene I? Mon han
35 Jesus græd. 36 Da sagde Jøderne: „Se, hvor han ikke kommer til Højtiden?” 57 Men Ypperstepræsterne
elskede ham!” 37 Men nogle af dem sagde: „Kunde og Farisæerne havde givet Befaling om, at dersom
ikke han, som aabnede den blindes Øjne, have gjort nogen vidste, hvor han var, skulde han give det til
at ogsaa denne ikke var død?” 38 Da harmes Jesus Kende, for at de kunde gribe ham.

12 Seks Dage før Paaske kom Jesus nu til Bethania, hvor Lazarus boede, han, som Jesus

havde oprejst fra de døde. 2 Der gjorde de da et Aftensmaaltid for ham, og Martha vartede op; men Lazarus var en af dem, som sade til Bords med ham. 3 Da tog Maria et Pund af ægte, saare kostbar Nardussalve og salvede Jesu Fødder og tørrede hans Fødder med sit Haar; og Huset blev fuldt af Salvens Duft. 4 Da siger en af hans Disciple, Judas, Simons Søn, Iskariot, han, som siden forraadte ham: 5 „Hvorfor blev denne Salve ikke solgt for tre Hundrede Denarer og givet til fattige?“ 6 Men dette sagde han, ikke fordi han brød sig om de fattige, men fordi han var en Tyv og havde Pungen og bar, hvad der blev lagt deri. 7 Da sagde Jesus: „Lad hende med Fred, hun har jo bevaret den til min Begravelsesdag! 8 De fattige have I jo altid hos eder; men mig have I ikke altid.“ 9 En stor Skare af Jøderne fik nu at vide, at han var der; og de kom ikke for Jesu Skyld alene, men ogsaa for at se Lazarus, hvem han havde oprejst fra de døde. 10 Men Ypperstepræsterne raadsloge om ogsaa at slaa Lazarus ihjel; 11 thi for hans Skyld gik mange af Jøderne hen og troede paa Jesus. 12 Den følgende Dag, da den store Skare, som var kommen til Højtiden, hørte, at Jesus kom til Jerusalem, 13 toge de Palmegrene og gik ud imod ham og raabte: „Hosanna! velsignet være den, som kommer, i Herrens Navn, Israels Konge!“ 14 Men Jesus fandt et ungt Æsel og satte sig derpaa, som der er skrevet: 15 „Frygt ikke, Zions Datter! se, din Konge kommer, siddende paa en Asenindes Føl.“ 16 Dette forstode hans Disciple ikke først; men da Jesus var herliggjort, da kom de i Hu, at dette var skrevet om ham, og at de havde gjort dette for ham. 17 Skaren, som var med ham, vidnede nu, at han havde kaldt Lazarus frem fra Graven og oprejst ham fra de døde. 18 Det var ogsaa derfor, at Skaren gik ham i Møde, fordi de havde hørt, at han havde gjort dette Tegn. 19 Da sagde Farisæerne til hverandre: „I se, at I udrette ikke noget; se, Alverden gaar efter ham.“ 20 Men der var nogle Grækere af dem, som plejede at gaa op for at tilbede paa Højtiden. 21 Disse gik nu til Filip, som var fra Bethsaida i Galilæa, og bade ham og sagde: „Herre! vi ønske at se Jesus.“ 22 Filip kommer og siger det til Andreas, Andreas og Filip komme og sige det til Jesus. 23 Men Jesus svarede dem og sagde: „Timen er kommen, til at Menneskesønnen skal herliggøres. 24 Sandelig, sandelig, siger jeg eder, hvis ikke Hvedekornet falder i Jorden og dør, bliver det ene; men dersom det dør, bærer det megen Frugt. 25 Den, som elsker sit Liv, skal miste det; og den, som hader sit Liv i denne Verden, skal bevare det til et evigt Liv. (aiōnios g166) 26 Om nogen tjener mig, han følge mig, og hvor jeg er, der skal ogsaa min Tjener være; om nogen tjener mig, han skal Faderen ære. 27 Nu er min Sjæl forfærdet; og hvad skal jeg sige? Fader, frels mig fra denne Time? Dog, derfor er jeg kommen til denne Time. 28 Fader, herligggør dit Navn!“ Da kom der en Røst fra Himmelen: „Baade har jeg herliggjort det, og vil jeg atter herligggøre det.“ 29 Da sagde Skaren, som stod og hørte det, at det havde tordnet; andre sagde: „En Engel har talt til ham.“ 30 Jesus svarede og sagde: „Ikke for min Skyld er denne Røst kommen, men for eders Skyld. 31 Nu gaar der Dom over denne Verden, nu skal denne Verdens Fyrste kastes ud, 32 og jeg skal, naar jeg bliver ophøjet fra Jorden, drage alle til mig.“ 33 Men dette sagde han for at betegne, hvilken Død han skulde dø. 34 Skaren svarede ham: „Vi have hørt af Loven, at Kristus bliver evindelig, og hvorledes siger da du, at Menneskesønnen bør ophøjes? Hvem er denne Menneskesøn?“ (aiōn g165) 35 Da sagde Jesus til dem: „Endnu en liden Tid er Lyset hos eder. Vandrer, medens I have Lyset, for at Mørke ikke skal overfalde eder! Og den, som vandrer i Mørket, ved ikke, hvor han gaar hen. 36 Medens I have Lyset, tror paa Lyset, for at I kunne blive Lysets Børn!“ Dette talte Jesus, og han gik bort og blev skjult for dem. 37 Men endskønt han havde gjort saa mange Tegn for deres Øjne, troede de dog ikke paa ham, 38 for at Profeten Esajas's Ord skulde opfyldes, som han har sagt: „Herre! hvem troede det, han hørte af os, og for hvem blev Herrens Arm aabenbaret?“ 39 Derfor kunde de ikke tro, fordi Esajas har atter sagt: 40 „Han har blindet deres Øjne og forhærdet deres Hjerter, for at de ikke skulle se med Øjnene og forstaa med Hjertet og omvende sig, saa jeg kunde helbrede dem.“ 41 Dette sagde Esajas, fordi han saa hans Herlighed og talte om ham. 42 Alligevel var der dog mange, endogsaa af Raadsherrerne, som troede paa ham; men for Farisæernes Skyld bekendte de det ikke, for at de ikke skulde blive udelukkede af Synagogen; 43 thi de elskede Menneskenes Ære mere end Guds Ære. 44 Men Jesus raabte og sagde:

„Den, som tror paa mig, tror ikke paa mig, men paa ham, som sendte mig. 45 og den, som ser mig, ser den, som sendte mig. 46 Jeg er kommen som et Lys til Verden, for at hver den, som tror paa mig, ikke skal blive i Mørket. 47 Og om nogen hører mine Ord og ikke vogter paa dem, ham dømmer ikke jeg; thi jeg er ikke kommen for at dømme Verden, men for at frelse Verden. 48 Den, som foragter mig og ikke modtager mine Ord, har den, som dømmer ham; det Ord, som jeg har talt, det skal dømme ham paa den yderste Dag. 49 Thi jeg har ikke talt af mig selv; men Faderen, som sendte mig, han har givet mig Befaling om, hvad jeg skal sige, og hvad jeg skal tale. 50 Og jeg ved, at hans Befaling er evigt Liv. Altsaa, hvad jeg taler, taler jeg saaledes, som Faderen har sagt mig.”

(aïōnios g166)

13 Men før Paaskehøjtiden, da Jesus vidste, at hans Time var kommen, til at han skulde gaa bort fra denne Verden til Faderen, da, ligesom han havde elsket sine egne, som vare i Verden, saa elskede han dem indtil Enden. 2 Og medens der holdtes Aftensmaaltid, da Djævelen allerede havde indskudt i Judas's, Simons Søns, Iskariots Hjerte, at han skulde forraade ham; 3 da Jesus vidste, at Faderen havde givet ham alle Ting i Hænde, og at han var udgaaet fra Gud og gik hen til Gud: 4 saa rejser han sig fra Maaltidet og lægger sine Klæder fra sig, og han tog et Linklæde og bandt det om sig. 5 Derefter hælder han Vand i Vadskefadet og begyndte at to Disciplenes Fødder og at tørre dem med Linklædet, som han var ombunden med. 6 Han kommer da til Simon Peter; og denne siger til ham: „Herre! tor du mine Fødder?” 7 Jesus svarede og sagde til ham: „Hvad jeg gør, ved du ikke nu, men du skal forstaa det siden efter.” 8 Peter siger til ham: „Du skal i al Evighed ikke to mine Fødder.” Jesus svarede ham: „Dersom jeg ikke tor dig, har du ikke Lod sammen med mig.” (aïōn g165) 9 Simon Peter siger til ham: „Herre! ikke mine Fødder alene, men ogsaa Hænderne og Hovedet.” 10 Jesus siger til ham: „Den, som er tvættet, har ikke nødvendig at to andet end Fødderne, men er ren over det hele; og I ere rene, men ikke alle.” 11 Thi han kendte den, som forraadte ham; derfor sagde han: „I ere ikke alle rene.” 12 Da han nu havde toet deres Fødder og havde taget sine Klæder og atter sat sig til Bords, sagde han til dem:

„Vide I, hvad jeg har gjort ved eder? 13 I kalde mig Mester og Herre, og I tale ret, thi jeg er det. 14 Naar da jeg, Herren og Mesteren, har toet eders Fødder, saa ere ogsaa I skyldige at to hverandres Fødder. 15 Thi jeg har givet eder et Eksempel, for at, ligesom jeg gjorde ved eder, skulle ogsaa I gøre. 16 Sandelig, sandelig, siger jeg eder, en Tjener er ikke større end sin Herre, ikke heller et Sendebud større end den, som har sendt ham. 17 Naar I vide dette, ere I salige, om I gøre det. 18 Jeg taler ikke om eder alle; jeg ved, hvilke jeg har udvalgt; men Skriften maatte opfyldes: Den, som æder Brødet med mig, har opløftet sin Hæl imod mig. 19 Fra nu af siger jeg eder det, førend det sker, for at I, naar det er sket, skulle tro, at det er mig. 20 Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den, som modtager, hvem jeg sender, modtager mig; men den, som modtager mig, modtager ham, som har sendt mig.” 21 Da Jesus havde sagt dette, blev han heftigt bevæget i Aanden og vidnede og sagde: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, en af eder vil forraade mig.” 22 Da saa Disciplene paa hverandre, tvivlrædige om, hvem han talte om. 23 Men der var en iblandt hans Disciple, som sad til Bords ved Jesu Side, han, hvem Jesus elskede. 24 Til denne nikker da Simon Peter og siger til ham: „Sig, hvem det er, han taler om?” 25 Men denne bøjer sig op til Jesu Bryst og siger til ham: „Herre! hvem er det?” 26 Jesus svarer: „Det er den, hvem jeg giver det Stykke Brød, som jeg dypper.” Saa dypper han Stykket og tager og giver det til Judas, Simons Søn, Iskariot. 27 Og efter at han havde faaet Stykket, da gik Satan ind i ham. Saa siger Jesus til ham: „Hvad du gør, gør det snart!” 28 Men ingen af dem, som sad til Bords, forstod, hvorfor han sagde ham dette. 29 Thi nogle mente, efterdi Judas havde Pungen, at Jesus sagde til ham: „Køb, hvad vi have nødvendig til Højtiden;” eller at han skulde give noget til de fattige. 30 Da han nu havde faaet Stykket, gik han straks ud. Men det var Nat. 31 Da han nu var gaaet ud, siger Jesus: „Nu er Menneskesønnen herliggjort, og Gud er herliggjort i ham. 32 Dersom Gud er herliggjort i ham, skal Gud ogsaa herliggøre ham i sig, og han skal snart herliggøre ham. 33 Børnlille! endnu en liden Stund er jeg hos eder. I skulle lede efter mig, og ligesom jeg sagde til Jøderne: „Hvor jeg gaar hen, kunne I ikke komme,” siger jeg nu ogsaa til eder. 34 Jeg giver eder en ny Befaling, at I

skulle elske hverandre, at ligesom jeg elskede eder, skulle ogsaa I elske hverandre. **35** Derpaa skulle alle kende, at I ere mine Disciple, om I have indbyrdes Kærlighed." **36** Simon Peter siger til ham: „Herre! hvor gaar du hen?" Jesus svarede ham: „Hvor jeg gaar hen, kan du ikke nu følge mig, men siden skal du følge mig." **37** Peter siger til ham: „Herre! hvorfor kan jeg ikke følge dig nu? Jeg vil sætte mit Liv til for dig." **38** Jesus svarer: „Vil du sætte dit Liv til for mig? Sandelig, sandelig, siger jeg dig, Hanen skal ikke gale, førend du har fornægtet mig tre Gange."

14 „Eders Hjerter forfærdes ikke! Tror paa Gud, og tror paa mig! **2** I min Faders Hus er der mange Boliger. Dersom det ikke var saa, havde jeg sagt eder det; thi jeg gaar bort for at berede eder Sted. **3** Og naar jeg er gaaet bort og har beredt eder Sted, kommer jeg igen og tager eder til mig, for at, hvor jeg er, der skulle ogsaa I være. **4** Og hvor jeg gaar hen, derhen vide I Vejen." **5** Thomas siger til ham: „Herre! vi vide ikke, hvor du gaar hen; og hvorledes kunne vi vide Vejen?" **6** Jesus siger til ham: „Jeg er Vejen og Sandheden og Livet; der kommer ingen til Faderen uden ved mig. **7** Havde I kendt mig, da havde I ogsaa kendt min Fader; og fra nu af kende I ham og have set ham." **8** Filip siger til ham: „Herre! vis os Faderen, og det er os nok." **9** Jesus siger til ham: „Saa lang en Tid har jeg været hos eder, og du kender mig ikke, Filip? Den, som har set mig, har set Faderen; hvorledes kan du da sige: Vis os Faderen? **10** Tror du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? De Ord, som jeg siger til eder, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, han gør sine Gerninger. **11** Tror mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig; men ville I ikke, saa tror mig dog for selve Gerningernes Skyld! **12** Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den, som tror paa mig, de Gerninger, som jeg gør, skal ogsaa han gøre, og han skal gøre større Gerninger end disse; thi jeg gaar til Faderen, **13** og hvad som helst I bede om i mit Navn, det vil jeg gøre, for at Faderen maa herliggøres ved Sønnen. **14** Dersom I bede om noget i mit Navn, vil jeg gøre det. **15** Dersom I elske mig, da holder mine Befalinger! **16** Og jeg vil bede Faderen, og han skal give eder en anden Talsmand til at være hos eder evindeligt, (αἰὼν ὁ αἰῶν) **17** den Sandhedens Aand, som Verden ikke kan modtage, thi den ser den ikke og kender den ikke;

men I kende den, thi den bliver hos eder og skal være i eder. **18** Jeg vil ikke efterlade eder faderløse; jeg kommer til eder. **19** Endnu en liden Stund, og Verden ser mig ikke mere, men I se mig; thi jeg lever, og I skulle leve. **20** Paa den Dag skulle I erkende, at jeg er i min Fader, og I i mig, og jeg i eder. **21** Den, som har mine Befalinger og holder dem, han er den, som elsker mig; men den, som elsker mig, skal elskes af min Fader; og jeg skal elske ham og aabenbare mig for ham." **22** Judas (ikke Iskariot) siger til ham: „Herre! hvor kommer det, at du vil aabenbare dig for os og ikke for Verden?" **23** Jesus svarede og sagde til ham: „Om nogen elsker mig, vil han holde mit Ord; og min Fader skal elske ham, og vi skulle komme til ham og tage Bolig hos ham. **24** Den, som ikke elsker mig, holder ikke mine Ord; og det Ord, som I høre, er ikke mit, men Faderens, som sendte mig. **25** Dette har jeg talt til eder, medens jeg blev hos eder. **26** Men Talsmanden, den Helligaand, som Faderen vil sende i mit Navn, han skal lære eder alle Ting og minde eder om alle Ting, som jeg har sagt eder. **27** Fred efterlader jeg eder, min Fred giver jeg eder; jeg giver eder ikke, som Verden giver. Eders Hjerter forfærdes ikke og forsage ikke! **28** I have hørt, at jeg sagde til eder: Jeg gaar bort og kommer til eder igen. Dersom I elskede mig, da glædede I eder over, at jeg gaar til Faderen; thi Faderen er større end jeg. **29** Og nu har jeg sagt eder det, før det sker, for at I skulle tro, naar det er sket. **30** Jeg skal herefter ikke tale meget med eder; thi denne Verdens Fyrste kommer, og han har slet intet i mig; **31** men for at Verden skal kende, at jeg elsker Faderen og gør saaledes, som Faderen har befaleet mig: saa staar nu op, lader os gaa herfra!"

15 „Jeg er det sande Vintræ, og min Fader er Vingaardsmanden. **2** Hver Gren paa mig, som ikke bærer Frugt, den borttager han, og hver den, som bærer Frugt, renser han, for at den skal bære mere Frugt. **3** I ere allerede rene paa Grund af det Ord, som jeg har talt til eder. **4** Bliver i mig, da bliver ogsaa jeg i eder. Ligesom Grenen ikke kan bære Frugt af sig selv, uden den bliver paa Vintræet, saaledes kunne I ikke heller, uden I blive i mig. **5** Jeg er Vintræet, I ere Grenene. Den, som bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen Frugt; thi uden mig kunne I slet intet gøre. **6** Om nogen ikke bliver i mig, han bliver udkastet som en Gren og visner; man sanker dem og

kaster dem i Ilden, og de brændes. 7 Dersom I blive i mig, og mine Ord blive i eder, da beder, om hvad som helst I ville, og det skal blive eder til Del. 8 Derved er min Fader herliggjort, at I bære megen Frugt, og I skulle blive mine Disciple. 9 Ligesom Faderen har elsket mig, saa har ogsaa jeg elsket eder; bliver i min Kærlighed! 10 Dersom I holde mine Befalinger, skulle I blive i min Kærlighed, ligesom jeg har holdt min Faders Befalinger og bliver i hans Kærlighed. 11 Dette har jeg talt til eder, for at min Glæde kan være i eder, og eders Glæde kan blive fuldkommen. 12 Dette er min Befaling, at I skulle elske hverandre, ligesom jeg har elsket eder. 13 Større Kærlighed har ingen end denne, at han sætter sit Liv til for sine Venner. 14 I ere mine Venner, dersom I gøre, hvad jeg befaler eder. 15 Jeg kalder eder ikke længere Tjenere; thi Tjeneren ved ikke, hvad hans Herre gør; men eder har jeg kaldt Venner; thi alt det, som jeg har hørt af min Fader, har jeg kundgjort eder. 16 I have ikke udvalgt mig, men jeg har udvalgt eder og sat eder til, at I skulle gaa hen og bære Frugt, og eders Frugt skal blive ved, for at Faderen skal give eder, hvad som helst I bede ham om i mit Navn. 17 Dette befaler jeg eder, at I skulle elske hverandre. 18 Naar Verden hader eder, da vider, at den har hadet mig før end eder. 19 Vare I af Verden, da vilde Verden elske sit eget; men fordi I ikke ere af Verden, men jeg har valgt eder ud af Verden, derfor hader Verden eder. 20 Kommer det Ord i Hu, som jeg har sagt eder: En Tjener er ikke større end sin Herre. Have de forfulgt mig, ville de ogsaa forfølge eder; have de holdt mit Ord, ville de ogsaa holde eders. 21 Men alt dette ville de gøre imod eder for mit Navns Skyld, fordi de ikke kende den, som sendte mig. 22 Dersom jeg ikke var kommen og havde talt til dem, havde de ikke Synd; men nu have de ingen Undskyldning for deres Synd. 23 Den, som hader mig, hader ogsaa min Fader. 24 Havde jeg ikke gjort de Gerninger iblandt dem, som ingen anden har gjort, havde de ikke Synd; men nu have de set dem og dog hadet baade mig og min Fader. 25 Dog, det Ord, som er skrevet i deres Lov, maa opfyldes: De hadede mig uforskyldt. 26 Men naar Talsmanden kommer, som jeg skal sende eder fra Faderen, Sandhedens Aand, som udgaar fra Faderen, da skal han vidne om mig. 27 Men ogsaa I skulle vidne; thi I vare med mig fra Begyndelsen."

16 „Dette har jeg talt til eder, for at I ikke skulle forarges. 2 De skulle udelukke eder af Synagogerne, ja, den Tid skal komme, at hver den, som slaar eder ihjel, skal mene, at han viser Gud en Dyrkelse. 3 Og dette skulle de gøre, fordi de hverken kende Faderen eller mig. 4 Men dette har jeg talt til eder, for at I, naar Timen kommer, skulle komme i Hu, at jeg har sagt eder det; men dette sagde jeg eder ikke fra Begyndelsen, fordi jeg var hos eder. 5 Men nu gaar jeg hen til ham, som sendte mig, og ingen af eder spørger mig: Hvor gaar du hen? 6 Men fordi jeg har talt dette til eder, har Bedrøvelsen opfyldt eders Hjerter. 7 Men jeg siger eder Sandheden: Det er eder gavnligt, at jeg gaar bort, thi gaar jeg ikke bort, kommer Talsmanden ikke til eder; men gaar jeg bort, saa vil jeg sende ham til eder. 8 Og naar han kommer, skal han overbevise Verden om Synd og om Retfærdighed og om Dom. 9 Om Synd, fordi de ikke tro paa mig; 10 men om Retfærdighed, fordi jeg gaar til min Fader, og I se mig ikke længere; 11 men om Dom, fordi denne Verdens Fyrste er dømt. 12 Jeg har endnu meget at sige eder; men I kunne ikke bære det nu. 13 Men naar han, Sandhedens Aand, kommer, skal han vejlede eder til hele Sandheden; thi han skal ikke tale af sig selv, men hvad som helst han hører, skal han tale, og de kommende Ting skal han forkynde eder. 14 Han skal herliggøre mig; thi han skal tage af mit og forkynde eder. 15 Alt, hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde eder. 16 Om en liden Stund skulle I ikke se mig længer, og atter om en liden Stund skulle I se mig." 17 Da sagde nogle af hans Disciple til hverandre: „Hvad er dette, som han siger os: Om en liden Stund skulle I ikke se mig, og atter om en liden Stund skulle I se mig, og: Jeg gaar hen til Faderen?" 18 De sagde altsaa: „Hvad er dette, han siger: Om en liden Stund? Vi forstaa ikke, hvad han taler." 19 Jesus vidste, at de vilde spørge ham, og han sagde til dem: „I spørge hverandre om dette, at jeg sagde: Om en liden Stund skulle I ikke se mig, og atter om en liden Stund skulle I se mig. 20 Sandelig, sandelig, siger jeg eder, I skulle græde og jamre, men Verden skal glæde sig; I skulle være bedrøvede, men eders Bedrøvelse skal blive til Glæde. 21 Naar Kvinden føder, har hun Bedrøvelse, fordi hendes Time er kommen; men naar hun har født Barnet, kommer

hun ikke mere sin Trængsel i Hu af Glæde over, at et Menneske er født til Verden. 22 Ogsaa I have da vel nu Bedrøvelse, men jeg skal se eder igen, og eders Hjerter skal glædes, og ingen tager eders Glæde fra eder. 23 Og paa den Dag skulle I ikke spørge mig om noget. Sandelig, sandelig, siger jeg eder, hvad som helst I bede Faderen om, skal han give eder i mit Navn. 24 Hidindtil have I ikke bedet om noget i mit Navn; beder, og I skulle faa, for at eders Glæde maa blive fuldkommen. 25 Dette har jeg talt til eder i Lignelser; der kommer en Time, da jeg ikke mere skal tale til eder i Lignelser, men frit ud forkynde eder om Faderen. 26 Paa den Dag skulle I bede i mit Navn, og jeg siger ikke til eder, at jeg vil bede Faderen for eder; 27 thi Faderen selv elsker eder, fordi I have elsket mig og troet, at jeg er udgaaet fra Gud. 28 Jeg udgik fra Faderen og er kommen til Verden; jeg forlader Verden igen og gaar til Faderen." 29 Hans Disciple sige til ham: „Se, nu taler du frit ud og siger ingen Lignelse. 30 Nu vide vi, at du ved alle Ting og ikke har nødig, at nogen spørger dig; desaa tro vi, at du er udgaaet fra Gud." 31 Jesus svarede dem: „Nu tro I! 32 Se, den Time kommer, og den er kommen, da I skulle adspredes hver til sit og lade mig alene; dog, jeg er ikke alene, thi Faderen er med mig. 33 Dette har jeg talt til eder, for at I skulle have Fred i mig. I Verden have I Trængsel; men værer frimodige, jeg har overvundet Verden."

17 Dette talte Jesus; og han opløftede sine Øjne til Himmelen og sagde: „Fader! Timen er kommen; herliggør din Søn, for at Sønnen maa herliggøre dig, 2 ligesom du har givet ham Magt over alt Kød, for at han skal give alle dem, som du har givet ham, evigt Liv. (aiōnios g166) 3 Men dette er det evige Liv, at de kende dig, den eneste sande Gud, og den, du udsendte, Jesus Kristus. (aiōnios g166) 4 Jeg har herliggjort dig paa Jorden ved at fuldbyrde den Gerning, som du har givet mig at gøre. 5 Og Fader! herliggør du mig nu hos dig selv med den Herlighed, som jeg havde hos dig, før Verden var. 6 Jeg har aabenbaret dit Navn for de Mennesker, som du har givet mig ud af Verden; de vare dine, og du gav mig dem, og de have holdt dit Ord. 7 Nu vide de, at alt det, som du har givet mig, er fra dig. 8 Thi de Ord, som du har givet mig, har jeg givet dem; og de have modtaget dem og erkendt i Sandhed, at jeg udgik fra dig, og de have troet, at

du har udsendt mig. 9 Jeg beder for dem; jeg beder ikke for Verden, men for dem, som du har givet mig; thi de ere dine. 10 Og alt mit er dit, og dit er mit; og jeg er herliggjort i dem. 11 Og jeg er ikke mere i Verden, men disse ere i Verden, og jeg kommer til dig. Hellige Fader! bevar dem i dit Navn, hvilket du har givet mig, for at de maa være eet ligesom vi. 12 Da jeg var hos dem, bevarede jeg dem i dit Navn, hvilket du har givet mig, og jeg vogtede dem, og ingen af dem blev fortabt, uden Fortabelsens Søn, for at Skriften skulde opfyldes. 13 Men nu kommer jeg til dig, og dette taler jeg i Verden, for at de maa have min Glæde fuldkommet i sig. 14 Jeg har givet dem dit Ord; og Verden har hadet dem, fordi de ikke ere af Verden, ligesom jeg ikke er af Verden. 15 Jeg beder ikke om, at du vil tage dem ud af Verden, men at du vil bevare dem fra det onde. 16 De ere ikke af Verden, ligesom jeg ikke er af Verden. 17 Hellige dem i Sandheden; dit Ord er Sandhed. 18 Ligesom du har udsendt mig til Verden, saa har ogsaa jeg udsendt dem til Verden. 19 Og jeg helliger mig selv for dem, for at ogsaa de skulle være helligede i Sandheden. 20 Men jeg beder ikke alene for disse, men ogsaa for dem, som ved deres Ord tro paa mig, 21 at de maa alle være eet; ligesom du, Fader! i mig, og jeg i dig, at ogsaa de skulle være eet i os, for at Verden maa tro, at du har udsendt mig. 22 Og den Herlighed, som du har givet mig, har jeg givet dem, for at de skulle være eet, ligesom vi ere eet, 23 jeg i dem og du i mig, for at de maa være fuldkommede til eet, for at Verden maa erkende, at du har udsendt mig og har elsket dem, ligesom du har elsket mig. 24 Fader! jeg vil, at, hvor jeg er, skulle ogsaa de, som du har givet mig, være hos mig, for at de maa skue min Herlighed, som du har givet mig; thi du har elsket mig før Verdens Grundlæggelse. 25 Retfærdige Fader! — og Verden har ikke kendt dig, men jeg har kendt dig, og disse have kendt, at du har udsendt mig. 26 Og jeg har kundgjort dem dit Navn og vil kundgøre dem det, for at den Kærlighed, hvormed du har elsket mig, skal være i dem, og jeg i dem."

18 Da Jesus havde sagt dette, gik han ud med sine Disciple over Kedrons Bæk, hvor der var en Have, i hvilken han gik ind med sine Disciple. 2 Men ogsaa Judas, som forraadte ham, kendte Stedet; thi Jesus samledes ofte der med sine Disciple.

3 Saa tager Judas Vagtafdelingen og Svende fra Ypperstepræsterne og Farisæerne og kommer derhen med Fakler og Lamper og Vaaben. 4 Da nu Jesus vidste alt, hvad der skulde komme over ham, gik han frem og sagde til dem: „Hvem lede I efter?” 5 De svarede ham: „Jesus af Nazareth.” Jesus siger til dem: „Det er mig.” Men ogsaa Judas, som forraadte ham, stod hos dem. 6 Som han da sagde til dem: „Det er mig,” vege de tilbage og faldt til Jorden. 7 Han spurgte dem nu atter: „Hvem lede I efter?” Men de sagde: „Jesus af Nazareth.” 8 Jesus svarede: „Jeg har sagt eder, at det er mig; dersom I da lede efter mig, saa lader disse gaa!” 9 for at det Ord skulde opfyldes, som han havde sagt: „Jeg mistede ingen af dem, som du har givet mig.” 10 Simon Peter, som havde et Sværd, drog det nu og slog Ypperstepræstens Tjener og afhuggede hans højre Øre. Men Tjeneren hed Malkus. 11 Da sagde Jesus til Peter: „Stik dit Sværd i Skeden! Skal jeg ikke drikke den Kalk, som min Fader har givet mig?” 12 Vagtafdelingen og Krigsoversten og Jødernes Svende grebe da Jesus og bandt ham. 13 Og de førte ham først til Annas; thi han var Svigerfader til Kajfas, som var Ypperstepræst i det Aar. 14 Men det var gavnligt, at eet Menneske døde for Folket. 15 Men Simon Peter og en anden Discipel fulgte Jesus, og den Discipel var kendt med Ypperstepræsten, og han gik ind med Jesus i Ypperstepræstens Gaard. 16 Men Peter stod udenfor ved Døren. Da gik den anden Discipel, som var kendt med Ypperstepræsten, ud og sagde det til Dørvogtersken og førte Peter ind. 17 Pigen, som var Dørvogterske, siger da til Peter: „Er ogsaa du af dette Menneskes Disciple?” Han siger: „Nej, jeg er ikke.” 18 Men Tjenerne og Svendene stode og havde gjort en Kulild (thi det var koldt) og varmede sig; men ogsaa Peter stod hos dem og varmede sig. 19 Ypperstepræsten spurgte nu Jesus om hans Disciple og om hans Lære. 20 Jesus svarede ham: „Jeg har talt frit ud til Verden; jeg har altid lært i Synagoger og i Helligdommen, der, hvor alle Jøderne komme sammen, og i Løndom har jeg intet talt. 21 Hvorfor spørger du mig? Spørg dem, som have hørt, hvad jeg talte til dem; se, de vide, hvad jeg har sagt.” 22 Men som han sagde dette, gav en af Svendene, som stod hos, Jesus et Slag i Ansigtet og

sagde: „Svarer du Ypperstepræsten saaledes?” 23 Jesus svarede ham: „Har jeg talt ilde, da bevis, at det er ondt; men har jeg talt ret, hvorfor slaar du mig da?” 24 Annas sendte ham nu bunden til Ypperstepræsten Kajfas. 25 Men Simon Peter stod og varmede sig. Da sagde de til ham: „Er ogsaa du af hans Disciple?” Han nægtede det og sagde: „Nej, jeg er ikke.” 26 En af Ypperstepræstens Tjenere, som var en Frænde af ham, hvis Øre Peter havde afhugget, siger: „Saa jeg dig ikke i Haven med ham?” 27 Da nægtede Peter det atter, og straks galede Hanen. 28 De føre nu Jesus fra Kajfas til Landshøvdingens Borg; men det var aarle. Og de gik ikke ind i Borgen, for at de ikke skulde besmittes, men kunde spise Paaske. 29 Pilatus gik da ud til dem, og han siger: „Hvad Klagemaal føre I mod dette Menneske?” 30 De svarede og sagde til ham: „Var han ikke en Ugerningsmand, da havde vi ikke overgivet ham til dig.” 31 Da sagde Pilatus til dem: „Tager I ham og dømmer ham efter eders Lov!” Da sagde Jøderne til ham: „Det er os ikke tilladt at aflive nogen;” 32 for at Jesu Ord skulde opfyldes, det, som han sagde, da han gav til Kende, hvilken Død han skulde dø. 33 Da gik Pilatus igen ind i Borgen og kaldte paa Jesus og sagde til ham: „Er du Jødernes Konge?” 34 Jesus svarede: „Siger du dette af dig selv, eller have andre sagt dig det om mig?” 35 Pilatus svarede: „Mon jeg er en Jøde? dit Folk og Ypperstepræsterne have overgivet dig til mig; hvad har du gjort?” 36 Jesus svarede: „Mit Rige er ikke af denne Verden. Var mit Rige af denne Verden, havde mine Tjenere stridt for, at jeg ikke var bleven overgivet til Jøderne; men nu er mit Rige ikke deraf.” 37 Da sagde Pilatus til ham: „Du er altsaa dog en Konge?” Jesus svarede: „Du siger det, jeg er en Konge. Jeg er dertil født og dertil kommen til Verden, at jeg skal vidne om Sandheden. Hver den, som er af Sandheden, hører min Røst.” 38 Pilatus siger til ham: „Hvad er Sandhed?” Og da han havde sagt dette, gik han igen ud til Jøderne, og han siger til dem: „Jeg finder ingen Skyld hos ham. 39 Men I have den Skik, at jeg løslader eder en om Paasken; ville I da, at jeg skal løslade eder Jødernes Konge?” 40 Da raabte de alle igen og sagde: „Ikke ham, men Barabbas;” og Barabbas var en Røver.

19 Nu tog da Pilatus Jesus og lod ham hudstryge.
2 Og Stridsmændene flettede en Krone af

Torne og satte den paa hans Hoved og kastede en Purpurkappe om ham, og de gik hen til ham og sagde: 3 „Hil være dig, du Jødernes Konge!” og de sloge ham i Ansigtet. 4 Og Pilatus gik atter ud, og han siger til dem: „Se, jeg fører ham ud til eder, for at I skulle vide, at jeg finder ingen Skyld hos ham.” 5 Da gik Jesus ud med Tornekronen og Purpurkappen paa. Og han siger til dem: „Se, hvilket Menneske!” 6 Da nu Ypperstepræsterne og Svendene saa ham, raabte de og sagde: „Korsfæst! korsfæst!” Pilatus siger til dem: „Tager I ham og korsfæster ham; thi jeg finder ikke Skyld hos ham.” 7 Jøderne svarede ham: „Vi have en Lov, og efter denne Lov er han skyldig at dø, fordi han har gjort sig selv til Guds Søn.” 8 Da Pilatus nu hørte dette Ord, blev han endnu mere bange. 9 Og han gik ind igen i Borgen og siger til Jesus: „Hvorfra er du?” Men Jesus gav ham intet Svar. 10 Pilatus siger da til ham: „Taler du ikke til mig? Ved du ikke, at jeg har Magt til at løslade dig, og at jeg har Magt til at korsfæste dig?” 11 Jesus svarede: „Du havde aldeles ingen Magt over mig, dersom den ikke var given dig ovenfra; derfor har den, som overgav mig til dig, større Synd.” 12 Derefter forsøgte Pilatus at løslade ham. Men Jøderne raabte og sagde: „Dersom du løslader denne, er du ikke Kejserens Ven. Hver den, som gør sig selv til Konge, sætter sig op imod Kejseren.” 13 Da Pilatus hørte disse Ord, førte han Jesus ud og satte sig paa Dommersædet, paa det Sted, som kaldes Stenlagt, men paa Hebraisk Gabbatha; 14 men det var Beredelsens Dag i Paasken, ved den sjette Time. Og han siger til Jøderne: „Se, eders Konge!” 15 De raabte nu: „Bort, bort med ham! korsfæst ham!” Pilatus siger til dem: „Skal jeg korsfæste eders Konge?” Ypperstepræsterne svarede: „Vi have ingen Konge uden Kejseren.” 16 Saa overgav han ham da til dem til at korsfæstes. De tog nu Jesus; 17 og han bar selv sit Kors og gik ud til det saakaldte „Hovedskalsted”, som hedder paa Hebraisk Golgatha, 18 hvor de korsfæstede ham og to andre med ham, en paa hver Side, men Jesus midt imellem. 19 Men Pilatus havde ogsaa skrevet en Overskrift og sat den paa Korset. Men der var skrevet: „Jesus af Nazareth, som var en Jesu Discipel, dog lønligt, af Frygt for Jødernes Konge.” 20 Denne Overskrift læste da mange af Jøderne; thi det Sted, hvor Jesus blev korsfæstet, var nær ved Staden; og den var skreven paa Hebraisk, Latin og Græsk. 21 Da sagde Jødernes Ypperstepræster til Pilatus: „Skriv ikke: Jødernes Konge, men: Han sagde: Jeg er Jødernes Konge.” 22 Pilatus svarede: „Hvad jeg skrev, det skrev jeg.” 23 Da nu Stridsmændene havde korsfæstet Jesus, tog de hans Klæder og gjorde fire Dele, een Del for hver Stridsmand, og ligeledes Kjortelen; men Kjortelen var usyet, vævet fra øverst helt igennem. 24 Da sagde de til hverandre: „Lader os ikke sønderkæde den, men kaste Lod om den, hvis den skal være;” for at Skriften skulde opfyldes, som siger: „De delte mine Klæder imellem sig og kastede Lod om mit Klædebon.” Dette gjorde da Stridsmændene. 25 Men ved Jesu Kors stod hans Moder og hans Moders Søster, Maria, Klopas's Hustru, og Maria Magdalene. 26 Da Jesus nu saa sin Moder og den Discipel, han elskede, staa hos, siger han til sin Moder: „Kvinde! se, det er din Søn.” 27 Derefter siger han til Discipelen: „Se, det er din Moder.” Og fra den Time tog Discipelen hende hjem til sit. 28 Derefter, da Jesus vidste, at alting nu var fuldbragt, for at Skriften skulde opfyldes, siger han: „Jeg tørster.” 29 Der stod et Kar fuldt af Eddike; de satte da en Svamp fuld af Eddike paa en Isopstængel og holdt den til hans Mund. 30 Da nu Jesus havde taget Eddiken, sagde han: „Det er fuldbragt;” og han bøjede Hovedet og opgav Aanden. 31 Da det nu var Beredelsesdag, bade Jøderne Pilatus om, at Benene maatte blive knuste og Legemerne nedtagne, for at de ikke skulde blive paa Korset Sabbaten over; thi denne Sabbatsdag var stor. 32 Da kom Stridsmændene og knuste Benene paa den første og paa den anden, som vare korsfæstede med ham. 33 Men da de kom til Jesus og saa, at han allerede var død, knuste de ikke hans Ben. 34 Men en af Stridsmændene stak ham i Siden med et Spyd, og straks flød der Blod og Vand ud. 35 Og den, der har set det, har vidnet det, og hans Vidnesbyrd er sandt, og han ved, at han siger sandt, for at ogsaa I skulle tro. 36 Thi disse Ting skete, for at Skriften skulde opfyldes: „Intet Ben skal sønderbrydes derpaa.” 37 Og atter et andet Skriftord siger: „De skulle se hen til ham, hvem de have gennemstunget.” 38 Men Josef fra Arimathæa, som var en Jesu Discipel, dog lønligt, af Frygt for Jøderne, bad derefter Pilatus om, at han maatte tage Jesu Legeme, og Pilatus tillod det. Da kom han og tog Jesu Legeme. 39 Men ogsaa Nikodemus, som første Gang var kommen til Jesus om Natten, kom

og bragte en Blanding af Myrra og Aloe, omtrent hundrede Pund. **40** De toge da Jesu Legeme og bandt det i Linklæder med de vellugtende Urter, som Jødernes Skik er at fly Lig til Jorde. **41** Men der var paa det Sted, hvor han blev korsfæstet, en Have, og i Haven en ny Grav, hvori endnu aldrig nogen var lagt. **42** Der lagde de da Jesus, for Jødernes Beredelsesdags Skyld, efterdi Graven var nær.

20 Men paa den første Dag i Ugen kommer Maria Magdalene aarle, medens det endnu er mørkt, til Graven og ser Stenen borttagen fra Graven. **2** Da løber hun og kommer til Simon Peter og til den anden Discipel, ham, hvem Jesus elskede, og siger til dem: „De have borttaget Herren af Graven, og vi vide ikke, hvor de have lagt ham.“ **3** Da gik Peter og den anden Discipel ud, og de kom til Graven. **4** Men de to løb sammen, og den anden Discipel løb foran, hurtigere end Peter, og kom først til Graven. **5** Og da han kiggede ind, ser han Linklæderne ligge der, men gik dog ikke ind. **6** Da kommer Simon Peter, som fulgte ham, og han gik ind i Graven og saa Linklæderne ligge der **7** og Tørklædet, som han havde haft paa sit Hoved, ikke liggende ved Linklæderne, men sammenrullet paa et Sted for sig selv. **8** Nu gik da ogsaa den anden Discipel, som var kommen først til Graven, ind, og han saa og troede. **9** Thi de forstode endnu ikke Skriften, at han skulde opstaa fra de døde. **10** Da gik Disciplene atter bort til deres Hjem. **11** Men Maria stod udenfor ved Graven og græd. Som hun nu græd, kiggede hun ind i Graven, **12** og hun ser to Engle sidde i hvide Klæder, en ved Hovedet og en ved Fødderne, hvor Jesu Legeme havde ligget. **13** Og de sige til hende: „Kvinde! hvorfor græder du?“ Hun siger til dem: „Fordi de have taget min Herre bort, og jeg ved ikke, hvor de have lagt ham.“ **14** Da hun havde sagt dette, vendte hun sig om, og hun ser Jesus staa der, og hun vidste ikke, at det var Jesus. **15** Jesus siger til hende: „Kvinde! hvorfor græder du? hvem leder du efter?“ Hun mente, det var Havemanden, og siger til ham: „Herre! dersom du har baaret ham bort, da sig mig, hvor du har lagt ham, saa vil jeg tage ham.“ **16** Jesus siger til hende: „Maria!“ Hun vender sig om og siger til ham paa Hebraisk: „Rabbuni!“ hvilket betyder Mester. **17** Jesus siger til hende: „Rør ikke ved mig, thi jeg er endnu ikke opfaren til min Fader; men gaa til mine

Brødre og sig dem: Jeg farer op til min Fader og eders Fader og til min Gud og eders Gud.“ **18** Maria Magdalene kommer og forkynder Disciplene: „Jeg har set Herren,“ og at han havde sagt hende dette. **19** Da det nu var Aften paa den samme Dag, den første Dag i Ugen, og Dørene der, hvor Disciplene opholdt sig, vare lukkede af Frygt for Jøderne, kom Jesus og stod midt iblandt dem, og han siger til dem: „Fred være med eder!“ **20** Og som han sagde dette, viste han dem sine Hænder og sin Side. Saa bleve Disciplene glade, da de saa Herren. **21** Jesus sagde da atter til dem: „Fred være med eder! Ligesom Faderen har udsendt mig, saaledes sender ogsaa jeg eder.“ **22** Og da han havde sagt dette, aandede han paa dem, og han siger til dem: „Modtager den Helligaand!“ **23** Hvem I forlade Synderne, dem ere de forladte, og hvem I nægte Forladelse, dem er den nægtet.“ **24** Men Thomas, hvilket betyder Tvilling, en af de tolv, var ikke hos dem, da Jesus kom. **25** De andre Disciple sagde da til ham: „Vi have set Herren.“ Men han sagde til dem: „Uden jeg faar set Naglegabet i hans Hænder og stikker min Finger i Naglegabet og stikker min Haand i hans Side, vil jeg ingenlunde tro.“ **26** Og otte Dage efter vare hans Disciple atter inde, og Thomas med dem. Jesus kommer, da Dørene vare lukkede, og han stod midt iblandt dem og sagde: „Fred være med eder!“ **27** Derefter siger han til Thomas: „Ræk din Finger hid, og se mine Hænder, og ræk din Haand hid, og stik den i min Side, og vær ikke vantro, men troende!“ **28** Thomas svarede og sagde til ham: „Min Herre og min Gud!“ **29** Jesus siger til ham: „Fordi du har set mig, har du troet; salige ere de, som ikke have set og dog troet.“ — **30** Desuden gjorde Jesus mange andre Tegn for sine Disciples Aasyn, som ikke ere skrevne i denne Bog. **31** Men dette er skrevet, for at I skulle tro, at Jesus er Kristus, Guds Søn, og for at I, naar I tro, skulle have Livet i hans Navn.

21 Siden aabenbarede Jesus sig atter for Disciplene ved Tiberias-Søen; men han aabenbarede sig saaledes. **2** Simon Peter og Thomas, hvilket betyder Tvilling, og Nathanael fra Kana i Galilæa og Zebedæus's Sønner og to andre af hans Disciple vare sammen. **3** Simon Peter siger til dem: „Jeg gaar ud at fiske.“ De sige til ham: „Ogsaa vi gaa med dig.“ De gik ud og gik om Bord i Skibet, og den Nat fangede de intet. **4** Men da det nu blev Morgen, stod Jesus

ved Søbredden; dog vidste Disciplene ikke, at det var Jesus. 5 Jesus siger da til dem: „Børnlille! have I noget at spise?” De svarede ham: „Nej.” 6 Men han sagde til dem: „Kaster Garnet ud paa højre Side af Skibet, saa skulle I finde.” Da kastede de det ud, og de formaaede ikke mere at drage det for Fiskenes Mængde. 7 Den Discipel, som Jesus elskede, siger da til Peter: „Det er Herren.” Da Simon Peter nu hørte, at det var Herren, bandt han sin Fiskerkjortel om sig (thi han var nøgen), og kastede sig i Søen. 8 Men de andre Disciple kom med Skibet, thi de vare ikke langt fra Land, kun omtrent to Hundrede Alen, og de slæbte efter sig Garnet med Fiskene. 9 Da de nu kom i Land, se de der en Kulild og Fisk ligge derpaa og Brød. 10 Jesus siger til dem: „Bringer hid af de Fisk, som I nu fangede.” 11 Simon Peter steg op og trak Garnet paa Land, fuldt af store Fisk, et Hundrede og tre og halvtredsindstyve, og skønt de vare saa mange, sønderreves Garnet ikke. 12 Jesus siger til dem: „Kommer og holder Maaltid!” Men ingen af Disciplene vovede at spørge ham: „Hvem er du?” thi de vidste, at det var Herren. 13 Jesus kommer og tager Brødet og giver dem det, ligeledes ogsaa Fiskene. 14 Dette var allerede den tredje Gang, at Jesus aabenbarede sig for sine Disciple, efter at han var oprejst fra de døde. 15 Da de nu havde holdt Maaltid, siger Jesus til Simon Peter: „Simon, Johannes's Søn, elsker du mig mere end disse?” Han siger til ham: „Ja, Herre! du ved, at jeg har dig kær.” Han siger til ham: „Vogt mine Lam!” 16 Han siger atter anden Gang til ham: „Simon, Johannes's Søn, elsker du mig?” Han siger til ham: „Ja, Herre! du ved, at jeg har dig kær.” Han siger til ham: „Vær Hyrde for mine Faar!” 17 Han siger tredje Gang til ham: „Simon, Johannes's Søn, har du mig kær?” Peter blev bedrøvet, fordi han tredje Gang sagde til ham: „Har du mig kær?” Og han sagde til ham: „Herre! du kender alle Ting, du ved, at jeg har dig kær.” Jesus siger til ham: „Vogt mine Faar! 18 Sandelig, sandelig, siger jeg dig, da du var yngre, bandt du selv op om dig og gik, hvorhen du vilde; men naar du bliver gammel, skal du udrække dine Hænder, og en anden skal binde op om dig og føre dig derhen, hvor du ikke vil.” 19 Men dette sagde han for at betegne, med hvilken Død han skulde herliggøre Gud. Og da han havde sagt dette, siger han til ham: „Følg mig!”

20 Peter vendte sig og saa den Discipel følge, som Jesus elskede, og som ogsaa laa op til hans Bryst ved Nadveren og sagde: „Herre! hvem er den, som forraader dig?” 21 Da nu Peter saa ham, siger han til Jesus: „Herre! men hvorledes skal det gaa denne?” 22 Jesus siger til ham: „Dersom jeg vil, at han skal blive, indtil jeg kommer, hvad vedkommer det dig? Følg du mig!” 23 Saa kom da dette Ord ud iblandt Brødrene: „Denne Discipel dør ikke;” og Jesus havde dog ikke sagt til ham, at han ikke skulde dø, men: „Dersom jeg vil, at han skal blive, indtil jeg kommer, hvad vedkommer det dig?” 24 Dette er den Discipel, som vidner om disse Ting og har skrevet dette; og vi vide, at hans Vidnesbyrd er sandt. 25 Men der er ogsaa mange andre Ting, som Jesus har gjort, og dersom de skulde skrives enkeltvis, mener jeg, at ikke hele Verden kunde rumme de Bøger, som da blev skrevne.

Og jeg saa den hellige Stad, det nye Jerusalem, stige ned fra Himmelen fra Gud, beredet som en Brud, der er smykket for sin Brudgom. Og jeg hørte en høj Røst fra Himmelen, som sagde:
Se, Guds Telt er hos Menneskene, og han skal bo hos dem, og de skulle være hans Folk,
og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud.

Aabenbaringen 21:2-3

Aabenbaringen

19 Derefter hørte jeg ligesom en høj Røst af en stor Skare i Himmelen, som sagde: Halleluja! Frelsen og Herligheden og Kraften tilhører vor Gud. **2** Thi sande og retfærdige ere hans Domme, at han har dømt den store Skøge, som fordærvede Jorden med sin Utugt, og krævet sine Tjeneres Blod af hendes Haand. **3** Og de sagde anden Gang: Halleluja! og Røgen fra hende opstiger i Evighedernes Evigheder. **(aiōn g165)** **4** Og de fire og tyve Ældste og de fire levende Væsener faldt ned og tilbade Gud, som sad paa Tronen, og de sagde: Amen! Halleluja! **5** Og en Røst udgik fra Tronen og sagde: Lover vor Gud, alle hans Tjenere, I, som frygte ham, de smaa og de store! **6** Og jeg hørte som en Røst af en stor Skare og som en Lyd af mange Vande og som en Lyd af stærke Tordener, der sagde: Halleluja! thi Herren, Gud, den almægtige, har tiltraadt Kongedømmet. **7** Lader os glæde og fryde os og give ham Æren; thi Lammets Bryllup er kommet, og hans Brud har gjort sig rede. **8** Og det blev givet hende at iføre sig skinnende, rent Linklæde; thi Linklædet er de helliges Retfærdshandlinger. **9** Og han siger til mig: Skriv: Salige ere de, som ere budne til Lammets Bryllups-Nadvere! Og han siger til mig: Disse ere de sande Guds Ord. **10** Og jeg faldt ned for hans Fødder for at tilbade ham, og han siger til mig: Gør det ikke! Jeg er din Medtjener og dine Brødrer, som have Jesu Vidnesbyrd; tilbed Gud! thi Jesu Vidnesbyrd er Profetiens Aand. **11** Og jeg saa Himmelen aaben, og se en hvid Hest, og han, som sad paa den, kaldes trofast og sanddru, og han dømmes og kæmper med Retfærdighed. **12** Men hans Øjne vare Ildslue, og paa hans Hoved var der mange Kroner; han havde et Navn skrevet, hvilket ingen kender, uden han selv; **13** og han Var iført en Kappe, dyppet i Blod, og hans Navn kaldes: Guds Ord. **14** Og Hærene i Himmelen fulgte ham paa hvide Heste, iført hvidt, rent Linklæde. **15** Og af hans Mund udgik der et skarpt Sværd, for at han dermed skulde slaa Folkeslagene; og han skal vogte dem med en Jernstav, og han skal træde Guds, den almægtiges, Vredes Harmes Vinperse. **16** Og paa Kappen, paa sin Lænd har han et Navn skrevet: Kongers Konge og Herrers Herre. **17** Og jeg saa en Engel staaende i Solen, og han raabte

med høj Røst og sagde til alle Fugle, som flyve midt oppe under Himmelen: Kommer og samler eder til Guds store Nadvere. **18** for at æde Kød af Konger og Kød af Krigsoverster og Kød af vældige og Kød af Heste og af dem, som sidde paa dem, og Kød af alle, baade frie og Trælle, smaa og store. **19** Og jeg saa Dyret og Jordens Konger og deres Hære samlede for at føre Krig imod ham, som sad paa Hesten, og imod hans Hær. **20** Og Dyret blev grebet og med det den falske Profet, som havde gjort Tegnene for dets Aasyn, hvormed han havde forført dem, som toge Dyrets Mærke, og dem, som tilbade dets Billede; de bleve begge kastede levende i Ildsøen, som brænder med Svovl. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **21** Og de andre bleve ihjelslaaede med hans Sværd, som sad paa Hesten, det, der udgik af hans Mund, og alle Fuglene bleve mættede af deres Kød.

20 Og jeg saa en Engel stige ned fra Himmelen, han havde Afgrundens Nøgle og en stor Lænke i sin Haand. **(Abyssos g12)** **2** Og han greb Dragen, den gamle Slange, som er Djævelen og Satan, og bandt ham for tusinde Aar. **3** og kastede ham i Afgrunden og lukkede og forseglede over ham, for at han ikke mere skulde forføre Folkeslagene, førend de tusinde Aar vare til Ende; derefter skal han løses en lille Tid. **(Abyssos g12)** **4** Og jeg saa Troner, og de satte sig paa dem, og Dommermagt blev given dem; og jeg saa deres Sjæle, som vare halshuggede for Jesu Vidnesbyrds og for Guds Ords Skyld, og dem, som ikke havde tilbudet Dyret eller dets Billede og ikke havde taget Mærket paa deres Pande og paa deres Haand; og de bleve levende og bleve Konger med Kristus i tusinde Aar. **5** De øvrige af de døde bleve ikke levende, førend de tusinde Aar vare til Ende. Dette er den første Opstandelse. **6** Salig og hellig er den, som har Del i den første Opstandelse; over disse har den anden Død ikke Magt, men de skulle være Guds og Kristi Præster og skulle være Konger med ham i de tusinde Aar. **7** Og naar de tusinde Aar ere til Ende, skal Satan løses af sit Fængsel. **8** Og han skal gaa ud for at forføre Folkeslagene ved Jordens fire Hjørner, Gog og Magog, for at samle dem til Krig; deres Tal er som Havets Sand. **9** Og de droge frem over Jordens Flade og omringede de helliges Lejr og den elskede Stad. Og Ild faldt ned fra Himmelen fra Gud og fortærede dem. **10** Og Djævelen, som

forførte dem, blev kastet i Ild- og Svovlsøen, hvor ogsaa Dyret og den falske Profet var; og de skulle pines Dag og Nat i Evighedernes Evigheder. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** Og jeg saa en stor, hvid Trone og ham, som sad derpaa; for hans Aasyn flyede Jorden og Himmelen, og der blev ikke fundet Sted for dem. **12** Og jeg saa de døde, de store og de smaa, staaende for Tronen, og Bøger blev aabnede; og en anden Bog blev aabnet, som er Livets Bog; og de døde blev dømte efter det, som var skrevet i Bøgerne, efter deres Gerninger. **13** Og Havet afgav de døde, som vare i det; og Døden og Dødsriget afgave de døde, som vare i dem, og de blev dømte, hver efter sine Gerninger. (Hadēs g86) **14** Og Døden og Dødsriget blev kastede i Ildsøen. Dette er den anden Død, Ildsøen. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** Og dersom nogen ikke fandtes skreven i Livets Bog, blev han kastet i Ildsøen. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Og jeg saa en ny Himmel og en ny Jord; thi den forrige Himmel og den forrige Jord var veget bort, og Havet var ikke mere. **2** Og jeg saa den hellige Stad, det nye Jerusalem, stige ned fra Himmelen fra Gud, beredet som en Brud, der er smykket for sin Brudgom. **3** Og jeg hørte en høj Røst fra Himmelen, som sagde: Se, Guds Telt er hos Menneskene, og han skal bo hos dem, og de skulle være hans Folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud. **4** Og han skal aftørre hver Taare af deres Øjne, og Døden skal ikke være mere, ej heller Sorg, ej heller Skrig, ej heller Pine skal være mere; thi det forrige er veget bort. **5** Og han, som sad paa Tronen, sagde: Se, jeg gør alle Ting nye. Og han siger til mig: Skriv; thi disse Ord ere troværdige og sande. **6** Og han sagde til mig: De ere skete. Jeg er Alfa og Omega, Begyndelsen og Enden. Jeg vil give den tørstige af Livets Vands Kilde uforskyldt. **7** Den, som sejrer, skal arve dette, og jeg vil være hans Gud, og han skal være min Søn. **8** Men de fejge og utro og vederstyggelige og Morderne og de utugtige og Trolldkarlene og Afgudsdyrkerne og alle Løgnerne, deres Lod skal være i Søen, som brænder med Ild og Svovl; dette er den anden Død. (Limnē Pyr g3041 g4442) **9** Og en af de syv Engle, som havde de syv Skaaler, der vare fulde af de syv sidste Plager, kom og talte med mig og sagde: Kom, jeg

vil vise dig Bruden, Lammets Hustru. **10** Og han førte mig i Aanden hen paa et stort og højt Bjerg og viste mig den hellige Stad, Jerusalem, stigende ned fra Himmelen fra Gud **11** med Guds Herlighed. Dens Glans var som den kostbareste Sten, som krystalklar Jaspissten. **12** Den havde en stor og høj Mur; den havde tolv Porte og over Portene tolv Engle og paaskrevne Navne, hvilke ere Israels Børns tolv Stammers; **13** mod Øst tre Porte og mod Nord tre Porte og mod Syd tre Porte og mod Vest tre Porte. **14** Og Stadens Mur havde tolv Grundstene, og paa dem Lammets tolv Apostles tolv Navne. **15** Og han, som talte med mig, havde en Maalestok, et Guldrør, for at han skulde maale Staden og dens Porte og dens Mur. **16** Og Staden ligger i Firkant, og dens Længde er lige saa stor som Bredden. Og han maalte Staden med Røret: Tolv Tusinde Stadier; dens Længde, Bredder og Højde ere lige. **17** Og han maalte dens Mur, hundrede og fire og fyrretyve Alen, efter Menneskemaal, hvilket er Englemaal. **18** Og dens Murværk var Jaspis, og Staden var rent Guld, lig det rene Glar. **19** Stadmurens Grundstene vare prydede med alle Haande Ædelstene: Den første Grundsten var Jaspis, den anden Safir, den tredje Kalkedon, den fjerde Smaragd, **20** den femte Sardonyks, den sjette Sarder, den syvende Krysolit, den ottende Beryl, den niende Topas, den tiende Krysolopras, den ellefte Hyacint, den tolvte Ametyst. **21** Og de tolv Porte vare tolv Perler, hver af Portene var af een Perle, og Stadens Gade var rent Guld som gennemsigtigt Glar. **22** Og jeg saa intet Tempel i den; thi dens Tempel er Herren, Gud, den almægtige, og Lammet. **23** Og Staden trænger ikke til Sol eller Maane til at skinne for den; thi Guds Herlighed oplyste den, og Lammet var dens Lys. **24** Og Folkeslagene skulde vandre i dens Lys, og Jordens Konger bringe deres Herlighed til den, **25** og dens Porte skulde ikke lukkes om Dagen; thi Nat skal ikke være der, **26** og de skulde bringe Folkeslagenes Herlighed og Ære til den. **27** Og intet urent skal komme ind i den, ej heller nogen, som øver Vederstyggelighed og Løgn; kun de, som ere skrevne i Lammets Livets Bog.

22 Og han viste mig Livets Vands Flod, skinnende som Krystal, udvældende fra Guds og Lammets Trone. **2** Midt i dens Gade og paa begge Sider af Floden voksede Livets Træ, som bar tolv Gange

Frugt og gav hver Maaned sin Frugt; og Bladene af Træet tjente til Lægedom for Folkeslagene. 3 Og der skal intet bandlyst være mere; og Guds og Lammets Trone skal være i den, og hans Tjenere skulle tjene ham, 4 og de skulle se hans Ansigt, og hans Navn skal være paa deres Pander. 5 Og Nat skal der ikke være mere, og de trænge ikke til Lys af Lampe eller Lys af Sol, fordi Gud Herren skal lyse over dem; og de skulle være Konger i Evighedernes Evigheder. (aion g165) 6 Og han sagde til mig: Disse Ord ere troværdige og sande; og Herren, Profeternes Aanders Gud, har udsendt sin Engel for at vise sine Tjenere, hvad der skal ske snart. 7 Og se, jeg kommer snart. Salig er den, som bevarer denne Bogs Profetis Ord. 8 Og jeg, Johannes, er den, som saa og hørte disse Ting, og da jeg havde hørt og set, faldt jeg ned for at tilbede for den Engels Fødder, som viste mig disse Ting. 9 Og han siger til mig: Gør det ikke; jeg er din Medtjener og dine Brødres, Profeternes, og deres, som bevare denne Bogs Ord; tilbed Gud! 10 Og han siger til mig: Du skal ikke forsegle denne Bogs Profetis Ord, thi Tiden er nær. 11 Lad den, som gør Uret, fremdeles gøre Uret, og den urene fremdeles blive uren, og den retfærdige fremdeles øve Retfærdighed, og den hellige fremdeles blive helliggjort. 12 Se, jeg kommer snart, og min Løn er med mig til at betale enhver, efter som hans Gerning er. 13 Jeg er Alfa og Omega, den første og den sidste, Begyndelsen og Enden. 14 Salige ere de, som tvætte deres Klædebon, for at de kunne faa Adgang til Livets Træ og gaa ind igennem Portene i Staden. 15 Udenfor ere Hundene og Troldkarlene og de utugtige og Morderne og Afgudsdyrkerne og enhver, som elsker og øver Løgn. 16 Jeg, Jesus, har sendt min Engel til at vidne for eder disse Ting om Menighederne, jeg er Davids Rodskud og Slægt, den straalende Morgenstjerne. 17 Og Aanden og Bruden sige: Kom! Og den, som hører, sige: Kom! Og den, som tørster, han komme; den, som vil, han modtage Livets Vand uforskyldt! 18 Jeg vidner for enhver, som hører denne Bogs Profetis Ord: Dersom nogen lægger noget til disse Ting, da skal Gud lægge paa ham de Plager, som der er skrevet om i denne Bog. 19 Og dersom nogen tager noget bort fra denne Profetis Bogs Ord, da skal Gud tage hans Lod bort fra Livets Træ og fra den hellige Stad, om hvilke der er skrevet i denne Bog. 20 Han, som vidner disse Ting, siger: Ja, jeg kommer snart! — Amen. Kom, Herre Jesus! 21 Den Herres Jesu Naade være med alle!

66 Vers

Dansk at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

1 Mosebog 9:8 Derpaa sagde Gud til Noa og hans Sønner: **9:9** »Se, jeg opretter min Pagt med eder og eders Efterkommere efter eder **9:10** og med hvert levende Væsen, som er hos eder, Fuglene, Kvæget og alle Jordens vildtlevende Dyr, alt, hvad der gik ud af Arken, alle Jordens Dyr; **9:11** jeg opretter min Pagt med eder og lover, at aldrig mere skal alt Kød udryddes af Flodens Vande, og aldrig mere skal der komme en Vandflod for at ødelægge Jorden!« **9:12** Fremdeles sagde Gud: »Dette er Tegnet paa den Pagt, jeg til evige Tider opretter mellem mig og eder og hvert levende Væsen, som er hos eder: **9:13** Min Bue sætter jeg i Skyen, og den skal være Pagtstegn mellem mig og Jorden!

2 Mosebog 14:13 Men Moses svarede Folket: »Frygt ikke! Hold blot Stand, saa skal I se HERRENS Frelse, som han i Dag vil hjælpe eder til, thi som I ser Ægypterne i Dag, skal I aldrig i Evighed se dem mere. **14:14** HERREN skal stride for eder, men I skal tie!«

3 Mosebog 20:26 Og I skal være mig hellige, thi jeg HERREN er hellig, og jeg har udskilt eder fra alle andre Folkeslag til at høre mig til.

4 Mosebog 6:24 HERREN velsigne dig og bevare dig, **6:25** HERREN lade sit Ansigt lyse over dig og være dig naadig, **6:26** HERREN løfte sit Aasyn paa dig og give dig Fred!

5 Mosebog 18:18 Jeg vil lade en Profet som dig fremstaa for dem af deres Brødre og lægge mine Ord i hans Mund, og han skal sige dem alt, hvad jeg byder ham! **18:19** Og enhver, der ikke vil høre mine Ord, som han taler i mit Navn, ham vil jeg kræve til Regnskab.

Josua 1:7 Vær kun helt frimodig og stærk, saa du omhyggeligt handler efter hele den Lov, min Tjener Moses paalagde dig, vig ikke derfra til højre eller venstre, for at du maa have Lykken med dig i alt, hvad du tager dig for. **1:8** Denne Lovbog skal ikke vige fra din Mund, og du skal grunde over den Dag og Nat, for at du omhyggeligt kan handle efter alt, hvad der staar skrevet i den; thi da vil det gaa dig vel i al din Færd, og Lykken vil følge dig. **1:9** Har jeg ikke budt dig: Vær frimodig og stærk; vær ikke bange og bliv ikke forfærdet, thi HERREN din Gud er med dig i alt, hvad du tager dig for!«

Dommer 2:7 Og Folket dyrkede HERREN, saa længe Josua levede, og saa længe de Ældste var i Live, som overlevede Josua og havde set hele det Storværk, HERREN havde øvet for Israel.

Rut 1:16 Men Rut svarede: »Nød mig ikke til at forlade dig og vende tilbage! Nej, hvor du gaar hen, der vil jeg gaa hen, og hvor du tager Bolig, der vil jeg tage Bolig; dit Folk skal være mit Folk, og din Gud skal være min Gud; **1:17** hvor du dør, der vil jeg dø, og der vil jeg jordes. HERREN ramme mig baade med det ene og det andet: Kun Døden skal skille os ad!«

1 Samuel 16:7 Men HERREN sagde til Samuel: »Se ikke paa hans Ydre eller høje Vækst; thi jeg har vraget ham; Gud ser jo ikke, som Mennesker ser, thi Mennesker ser paa det, som er for Øjnene, men HERREN ser paa Hjertet.«

2 Samuel 7:22 Herre, HERRE; thi ingen er som du, og der er ingen Gud uden dig efter alt hvad vi har hørt med vore Ører.

Første Kongebog 2:3 Og hold HERREN din Guds Forskrifter, saa du vandrer paa hans Veje og holder hans Anordninger, Bud, Bestemmelser og Vidnesbyrd, saaledes som skrevet staa i Mose Lov, for at du maa have Lykken med dig i alt, hvad du gør, og i alt, hvad du tager dig for,

Anden Kongebog 22:19 men efterdi dit Hjerte bøjede sig og du ydmygede dig for HERREN, da du hørte, hvad jeg har talet mod dette Sted og dets Indbyggere, at de skal blive til Rædsel og Forbandelse, og efterdi du sønderrev dine Klæder og græd for mit Aasyn, saa har ogsaa jeg hørt dig, lyder det fra HERREN!

Første Krønikebog 29:17 Jeg ved, min Gud, at du prøver Hjerter og har Behag i Oprigtighed; af oprigtigt Hjerte har jeg villigt givet alt dette, og nu har jeg set med Glæde, at dit Folk, der er her til Stede, villigt har givet dig Gaver.

Anden Krønikebog 7:14 og mit Folk, som mit Navn nævnes over, da ydmyger sig, beder og søger mit Aasyn og vender om fra deres onde Veje, saa vil jeg høre det i Himmelen og tilgive deres Synd og læge deres Land,

Ezra 7:10 Thi Ezra havde vendt sit Hjerte til at granske i HERRENS Lov og handle efter den og undervise Israel i Lov og Ret.

Nehemias 6:3 Derfor sendte jeg Bud til dem og lod sige: »Jeg har et stort Arbejde for og kan derfor ikke komme derved; hvorfor skulde Arbejdet standse? Og det vilde ske, hvis jeg lod det ligge for at komme ned til eder.

Ester 4:14 Nej, dersom du virkelig tier ved denne Lejlighed, saa kommer der andetsteds fra Hjælp og Redning til Jøderne; men du og din Slægt skal omkomme. Hvem ved, om det ikke netop er for sligt Tilfældes Skyld, at du er kommet til kongelig Værdighed!«

Job 19:25 Men jeg ved, at min Løser lever, over Støvet vil en Forsvarer staa frem.

Salme 23:1 En Salme af David. HERREN er min Hyrde, mig skal intet fattes, **23:2** han lader mig ligge paa grønne Vange. Til Hvilens Vande leder han mig, han kvæger min Sjæl, **23:3** han fører mig ad rette Veje for sit Navns Skyld. **23:4** Skal jeg end vandre i Dødsskyggens Dal, jeg frygter ej ondt; thi du er med mig, din Kæp og din Stav er min Trøst. **23:5** I mine Fjenders Paasyn dækker du Bord for mig, du salver mit Hoved med Olie, mit Bæger flyder over. **23:6** Kun Godhed og Miskundhed følger mig alle mine Dage, og i HERRENS Hus skal jeg bo gennem lange Tider.

Ordsprogene 3:5 Stol paa HERREN af hele dit Hjerte, men forlad dig ikke paa din Forstand; **3:6** hav ham i Tanke paa alle dine Veje, saa jævner han dine Stier.

Prædikerens 3:10 Jeg saa det Slid, som Gud har givet Menneskens Børn at slide med. **3:11** Alt har han skabt smukt til rette Tid; ogsaa Evigheden har han lagt i deres Hjerter, dog saaledes at Menneskene hverken fatter det første eller det sidste af, hvad Gud har virket.

Højsangen 2:4 Til en Vinhal bragte han mig, hvor Mærket over mig er Kærlighed.

Esajas 9:6 Thi et Barn er født os, en Søn er os givet, paa hans Skulder skal Herredømmet hvile; og hans Navn skal være: Underfuld-Raadgiver, Vældig-Gud, Evigheds-Fader, Fredsfyrste. **9:7** Stort bliver

Herredømmet, endeløs Freden over Davids Trone og over hans Rige, at det maa grundes og fæstnes ved Ret og Retfærd fra nu og til evig Tid. Hærskarers HERRES Nidkærlighed gør det.

Jeremias 1:4 HERRENS Ord kom til mig saaledes: 1:5 Før jeg danned dig i Moderskød, kendte jeg dig; før du kom ud af Moderliv, helliged jeg dig, til Profet for Folkene satte jeg dig. 1:6 Men jeg svarede: »Ak, Herre, HERRE, jeg kan jo ikke tale, thi jeg er ung.« 1:7 Saa sagde HERREN til mig: »Sig ikke: Jeg er ung! men gaa, hvorhen jeg end sender dig, og tal alt, hvad jeg byder dig; 1:8 frygt ikke for dem, thi jeg er med dig for at frelse dig, lyder det fra HERREN.« 1:9 Og HERREN udtrak sin Haand, rørte ved min Mund og sagde til mig: »Nu lægger jeg mine Ord i din Mund. 1:10 Se, jeg giver dig i Dag Myndighed over Folk og Riger til at oprykke og nedbryde, til at ødelægge og nedrive, til at opbygge og plante.«

Klagesangene 3:21 Det lægger jeg mig paa Sinde, derfor vil jeg haabe: 3:22 HERRENS Miskundhed er ikke til Ende, ikke brugt op, 3:23 hans Naade er ny hver Morgen, hans Trofasthed stor.

Ezekiel 36:26 Jeg giver eder et nyt Hjerter, og en ny Aand giver jeg i eders Indre; Stenhjertet tager jeg ud af eders Kød og giver eder et Kød hjerte. 36:27 Jeg giver min Aand i eders Indre og virker, at I følger mine Vedtægter og tager Vare paa at holde mine Lovbud,

Daniel 3:16 Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego svarede Kong Nebukadnezar: »Det har vi ikke nødig at svare dig paa! 3:17 Sker det, saa kan vor Gud, som vi dyrker, fri os af den gloende Ovn, og han vil fri os af din Haand, o Konge; 3:18 men hvis ikke, saa maa du vide, o Konge, at din Gud dyrker vi dog ikke, og Guld billedstøtten, som du har ladet opstille, tilbeder vi ikke!«

Hoseas 6:6 Ej Slagtoffer — Kærlighed vil jeg, ej Brændofre — Kendskab til Gud!

Joel 2:28 Og det skal ske derefter, at jeg vil udgyde min Aand over alt Kød, eders Sønner og eders Døtre skal profetere, eders gamle skal drømme Drømme og eders unge skue Syner; 2:29 ogsaa over Trælle og Trælkvinder vil jeg udgyde min Aand i de Dage. 2:30 Og jeg lader ske Tegn paa Himmelen og paa Jorden, Blod, Ild og Røgstøtter. 2:31 Solen skal vendes til Mørke og Maanen til Blod, før HERRENS store og frygtelige Dag kommer. 2:32 Men enhver, som paakalder HERRENS Navn, skal frelses; thi paa Zions Bjerg og i Jerusalem skal der være Frelse, som HERREN har sagt; og til de undslupne skal hver den høre, som HERREN kalder.

Amos 5:24 Nej, Ret skal vælte frem som Vand og Retfærd som svulmende Bæk.

Obadias 1:15 Thi nær er HERRENS Dag over alle Folkene; som du har gjort, skal der gøres med dig, Gengæld kommer over dit Hoved.

Jonas 2:6 steg jeg ned, til Jordens Slaaer, de evige Grundvolde; da drog du mit Liv op af Graven, HERRE min Gud. 2:7 Da min Sjæl vansmægtede i mig, kom jeg HERREN i Hu, og min Bøn steg op til dig i dit hellige Tempel. 2:8 De, der dyrker det tomme Gøgl, lader Guds frygt fare; 2:9 men jeg vil bringe dig Ofre med Lovsangs Toner og indfri de Løfter, jeg gav. Hos HERREN er Frelse.

Mikas 6:8 Det er sagt dig, o Menneske, hvad der er godt, og hvad HERREN kræver af dig: hvad andet end at øve Ret, gerne vise Kærlighed og vandre ydmygt med din Gud.

Nahum 1:2 En nidkær Gud, en Hævner er HERREN, en Hævner er HERREN og fuld af Vrede, en Hævner er HERREN mod Uvenner, han gemmer paa Vrede mod Fjender. 1:3 HERREN er langmodig, hans Kraft er stor, HERREN lader intet ustraffet. I Uvejir og Storm er hans Vej, Skyer er hans Fødders Støv.

Habakkuk 3:17 Thi Figentræet blomstrer ikke, Vinstokken giver intet, Olietræets Afgrøde svigter, Markerne giver ej Føde. Faarene svandt af Folden, i Staldene findes ej Okser. 3:18 Men jeg vil frydes i HERREN, juble

i min Frelses Gud. **3:19** Den Herre HERREN er min Styrke, han gør mine Fødder som Hindens og lader mig gaa paa mine Høje. Til Sangmesteren. Med Strengespil.

Zefanias 3:17 I dig er HERREN din Gud, en Helt, som frelser. Han glæder sig over dig med Fryd, han tier i sin Kærlighed, han fryder sig over dig med Jubel som paa Festens Dag;

Haggaj 1:4 Er det da Tid for eder at bo i Huse med træklædte Vægge, naar dette Hus ligger øde? **1:5** Derfor, saa siger Hærskarers HERRE: Læg Mærke til, hvorledes det gaar eder! **1:6** I saar meget, men bringer lidet i Hus; I spiser, men mættes ikke; I drikker, men faar ikke Tørsten slukket; I klæder eder paa, men bliver ikke varme; og Daglejerens Løn gaar i en hullet Pung. **1:7** Saa siger Hærskarers HERRE: Læg Mærke til, hvorledes det gaar eder!

Zakarias 12:10 Og saa udgyder jeg over Davids Hus og Jerusalems Indbyggere Naadens og Bønnens Aand, saa de ser hen til ham, de har gennemstunget, og sørger over ham, som man sørger over en enbaaren Søn, og holder Klage over ham, som man holder Klage over den førstefødte.

Malakias 4:2 Men for eder, som frygter mit Navn, skal Retfærds Sol opgaa med Lægedom under sine Vinger, og I skal gaa ud og boltre eder som Kalve, der kommer fra Stalden, **4:3** og trampe de gudløse ned; thi de skal blive til Støv under eders Fodsaaler, den Dag jeg griber ind, siger Hærskarers HERRE.

Matthæus 28:18 Og Jesus traadte frem, talte til dem og sagde: „Mig er given al Magt i Himmelen og paa Jorden. **28:19** Gaar derfor hen og gør alle Folkeslagene til mine Disciple, idet I døbe dem til Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn, **28:20** og idet I lære dem at holde alt det, som jeg har befaleet eder. Og se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.” (aiōn g165)

Markus 1:14 Men efter at Johannes var kastet i Fængsel, kom Jesus til Galilæa og prædikede Guds Evangelium **1:15** og sagde: „Tiden er fuldkommet, og Guds Rige er kommet nær; omvender eder og tror paa Evangeliet!” **1:16** Og medens han gik langs Galilæas Sø, saa han Simon og Simons Broder Andreas i Færd med at kaste Garn i Søen; thi de vare Fiskere. **1:17** Og Jesus sagde til dem: „Følger efter mig, saa vil jeg gøre eder til Menneskefiskere.” **1:18** Og de forlode straks Garnene og fulgte ham.

Lukas 4:18 „Herrens Aand er over mig, fordi han salvede mig til at forkynde Evangelium for fattige; han har sendt mig for at forkynde fangne, at de skulle lades løs, og blinde, at de skulle faa deres Syn, for at sætte plagede i Frihed,

Johannes 3:16 Thi saaledes elskede Gud Verden, at han gav sin Søn den enbaarne, for at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv. (aiōnios g166) **3:17** Thi Gud sendte ikke sin Søn til Verden, for at han skal dømmе Verden, men for at Verden skal frelses ved ham.

Apostelenes gerninger 1:7 Men han sagde til dem: „Det tilkommer ikke eder at kende Tider eller Timer, hvilke Faderen har fastsat i sin egen Magt. **1:8** Men I skulle faa Kraft, naar den Helligaand kommer over eder; og I skulle være mine Vidner baade i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og indtil Jordens Ende.”

Romerne 11:32 Thi Gud har indesluttet alle under Ulydighed, for at han kunde forbarme sig over alle. (eleēse g1653) **11:33** O Dyb af Guds Rigdom og Visdom og Kundskab! hvor uransagelige ere hans Domme, og hans Veje usporlige! **11:34** Thi hvem har kendt Herrens Sind? eller hvem blev hans Raadgiver? **11:35** eller hvem gav ham først, saa at der skulde gives ham Gengæld derfor? **11:36** Thi af ham og ved ham og til ham ere alle Ting; ham være Ære i Evighed! Amen. (aiōn g165)

1 Korinterne 6:9 Eller vide I ikke, at uretfærdige skulle ikke arve Guds Rige? Farer ikke vild! Hverken utugtige eller Afgudsdyrkere eller Horkarle eller de, som lade sig bruge til unaturlig Utugt, eller de, som øve den, **6:10** eller Tyve eller havesyge eller Drankere, ingen Skændegæster, ingen Røvere skulle arve

Guds Rige. **6:11** Og saadanne vare I for en Del; men I lode eder aftvætte, ja, I bleve helligede, ja, I bleve retfærdiggjorte ved den Herres Jesu Navn og ved vor Guds Aand.

2 Korinterne 5:17 Derfor, om nogen er i Kristus, da er han en ny Skabning; det gamle er forbigangent, se, det er blevet nyt! **5:18** Men alt dette er fra Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os Forligelsens Tjeneste, **5:19** efterdi det jo var Gud, som i Kristus forligte Verden med sig selv, idet han ikke tilregner dem deres Overtrædelser og har nedlagt Forligelsens Ord i os. **5:20** Vi ere altsaa Sendebud i Kristi Sted, som om Gud formaner ved os; vi bede i Kristi Sted: Bliver forligte med Gud! **5:21** Den, som ikke kendte Synd, har han gjort til Synd for os, for at vi skulle blive Guds Retfærdighed i ham.

Galaterne 1:6 Jeg undrer mig over, at I saa i snart lade eder føre bort fra ham, som kaldte eder til Kristi Naade, hen til et anderledes Evangelium; **1:7** hvilket dog ikke er et andet, men det er kun nogle, som forvirre eder og ville vende op og ned paa Kristi Evangelium.

Efeserne 2:1 Ogsaa eder, da I vare døde ved eders Overtrædelser og Synder, **2:2** hvori I fordem vandrede efter denne Verdens Tidsaand, efter hans Vis, som hersker over Luftens Magt, over den Aand, der nu er virksom i Genstridighedens Børn, (*aiōn g165*) **2:3** iblandt hvilke ogsaa vi fordem alle vandrede i vort Køds Begæringer og gjorde Kødets og Tankernes Villie og vare af Natur Vredes Børn ligesom ogsaa de andre — **2:4** men Gud, som er rig paa Barmhertighed, har for sin store Kærligheds Skyld, hvormed han elskede os, **2:5** ogsaa da vi vare døde ved vore Overtrædelser, levendegjort os med Kristus — af Naade ere I frelst! — **2:6** og medoprejst os og sat os med ham i det himmelske i Kristus Jesus, **2:7** for at han i de tilkommende Tider kunde vise sin Naades overvættets Rigdom ved Godhed imod os i Kristus Jesus. (*aiōn g165*) **2:8** Thi af Naaden ere I frelst ved Tro, og det ikke af eder selv, Guds er Gaven; **2:9** ikke af Gerninger, for at ikke nogen skal rose sig. **2:10** Thi vi ere hans Værk, skabte i Kristus Jesus til gode Gerninger, som Gud forud beredte, for at vi skulde vandre i dem.

Filipperne 3:7 Men hvad der var mig Vinding, det har jeg for Kristi Skyld agtet for Tab; **3:8** ja sandelig, jeg agter endog alt for at være Tab imod det langt højere, at kende Kristus Jesus, min Herre, for hvis Skyld jeg har lidt Tab paa alt og agter det for Skarn, for at jeg kan vinde Kristus **3:9** og findes i ham, saa jeg ikke har min Retfærdighed, den af Loven, men den ved Tro paa Kristus, Retfærdigheden fra Gud paa Grundlag af Troen,

Kolossensern 1:15 han, som er den usynlige Guds Billede, al Skabnings førstefødt; **1:16** thi i ham bleve alle Ting skabte i Himlene og paa Jorden, de synlige og de usynlige, være sig Troner eller Herredømmer eller Magter eller Myndigheder. Alle Ting ere skabte ved ham og til ham; **1:17** og han er forud for alle Ting, og alle Ting bestaa ved ham. **1:18** Og han er Legemets Hoved, nemlig Menighedens, han, som er Begyndelsen, førstefødt ud af de døde, for at han skulde blive den ypperste i alle Ting; **1:19** thi det behagede Gud, at i ham skulde hele Fylden bo, **1:20** og ved ham at forlige alle Ting med sig, være sig dem paa Jorden eller dem i Himlene, idet han stiftede Fred ved hans Kors's Blod.

1 Tessalonikerne 4:1 Saa bede vi eder i øvrigt, Brødre! og formane eder i den Herre Jesus, at som I jo have lært af os, hvorledes I bør vandre og behage Gud, saaledes som I jo ogsaa gøre, at I saaledes maa gøre end yderligere Fremgang. **4:2** I vide jo, hvilke Bud vi gave eder ved den Herre Jesus. **4:3** Thi dette er Guds Villie, eders Helliggørelse, at I afholde eder fra Utugt; **4:4** at hver af eder veed at vinde sig sin egen Hustru i Hellighed og Ære, **4:5** ikke i Begærings Brynde som Hedningerne, der ikke kende Gud;

2 Tessalonikerne 3:6 Men vi byde eder, Brødre! i vor Herres Jesu Kristi Navn, at I holde eder borte fra enhver Broder, som vandrer uskikkelig og ikke efter den Overlevering, som de modtog af os. **3:7** I vide jo selv, hvorledes I bør efterfølge os. Thi vi have ikke levet uskikkelig iblandt eder, **3:8** ikke heller spiste vi nogens Brød for intet, men arbejdede med Møje og Anstrengelse, Nat og Dag, for ikke at være nogen af eder til Byrde. **3:9** Ikke fordi vi ikke have Ret dertil; men vi vilde give eder et Forbillede i os selv, for at I

skulde efterfølge os. 3:10 Ogsaa da vi vare hos eder, bøde vi eder jo dette, at dersom nogen ikke vil arbejde, saa skal han heller ikke have Føden!

1 Timoteus 2:1 Jeg formaner da først af alt til, at der holdes Bønner, Paakaldelser, Forbønner, Taksigelser for alle Mennesker, 2:2 for Konger og alle dem, som ere i Højhed, at vi maa leve et roligt og stille Levned i al Guds frygt og Ærbarhed; 2:3 dette er smukt og velbehageligt for Gud, vor Frelser, 2:4 som vil, at alle Mennesker skulle frelses og komme til Sandheds Erkendelse. 2:5 Thi der er een Gud, og ogsaa een Mellemmand imellem Gud og Mennesker, Mennesket Kristus Jesus,

2 Timoteus 2:8 Kom Jesus Kristus i Hu, oprejst fra de døde, af Davids Sæd, efter mit Evangelium, 2:9 for hvilket jeg lider ondt lige indtil at være bunden som en Misdæder; men Guds Ord er ikke bundet. 2:10 Derfor udholder jeg alt for de udvalgte Skyld, for at ogsaa de skulle faa Frelsen i Kristus Jesus med evig Herlighed. (aiōnios g166)

Titus 2:11 Thi Guds Naade er bleven aabenbaret til Frelse for alle Mennesker 2:12 og opdrager os til at forsage Ugudeligheden og de verdslige Begæringer og leve sindigt og retfærdigt og gudfrygtigt i den nærværende Verden; (aiōn g165) 2:13 forventende det salige Haab og den store Guds og vor Frelses Jesu Kristi Herligheds Aabenbarelse, 2:14 han, som gav sig selv for os, for at han maatte forløse os fra al Lovløshed og rense sig selv et Ejendomsfolk, nidkært til gode Gerninger.

Filemon 1:3 Naade være med eder og Fred fra Gud vor Fader og den Herre Jesus Kristus! 1:4 Jeg takker min Gud altid, naar jeg kommer dig i Hu i mine Bønner, 1:5 efterdi jeg hører om din Kærlighed og den Tro, som du har til den Herre Jesus og til alle de hellige, 1:6 for at din Delagtighed i Troen maa blive virksom for Kristus i Erkendelse af alt det gode, som er i eder. 1:7 Thi stor Glæde og Trøst har jeg faaet af din Kærlighed, efterdi de helliges Hjerter ere blevne vederkvægede ved dig, Broder!

Hebræerne 1:1 Efter at Gud forud havde talt mange Gange og paa mange Maader til Fædrene ved Profeterne, har han ved Slutningen af disse Dage talt til os ved sin Søn, 1:2 hvem han har sat til Arving af alle Ting, ved hvem han ogsaa har skabt Verden; (aiōn g165) 1:3 han, som — efterdi han er hans Herligheds Glans og hans Væsens udtrykte Billede og bærer alle Ting med sin Krafte Ord — efter at have gjort Renselse fra Synderne har sat sig ved Majestæten høje Haand i det høje,

Jakob 1:16 Farer ikke vild, mine elskede Brødre! 1:17 Al god Gave og al fuldkommen Gave er ovenfra og kommer ned fra Lysenes Fader, hos hvem der ikke er Forandring eller skiftende Skygge. 1:18 Efter sin Villie fødte han os ved Sandheds Ord, for at vi skulde være en Førstegrøde af hans Skabninger,

1 Peter 3:18 Thi ogsaa Kristus led een Gang for Synder, en retfærdig for uretfærdige, for at han kunde føre os hen til Gud, han, som led Døden i Kød, men blev levendegjort i Aanden,

2 Peter 1:3 Saasom hans guddommelige Magt har skænket os alt, hvad der hører til Liv og Gudfrygtighed ved Erkendelsen af ham, som kaldte os ved sin Herlighed og Kraft, 1:4 hvorved han har skænket os de største og dyrebare Forjættelser, for at I ved disse skulle faa Del i guddommelig Natur, naar I undfly Fordærvelsen i Verden, som har sin Grund i Begær,

1 Johannes 2:1 Mine Børn! dette skriver jeg til eder, for at I ikke skulle synde. Og dersom nogen synder, have vi en Talsmand hos Faderen, Jesus Kristus, den retfærdige, 2:2 og han er en Forsoning for vore Synder, dog ikke alene for vore, men ogsaa for hele Verdens.

2 Johannes 1:7 Thi mange Forførere ere udgaaede i Verden, som ikke bekende Jesus som Kristus kommen i Kød. En saadan er Forføreren og Antikrist.

3 Johannes 1:4 Jeg har ingen større Glæde end denne, at jeg hører, at mine Børn vandre i Sandheden.

Judas 1:3 I elskede! da det laa mig alvorligt paa Sinde at skrive til eder om vor fælles Frelse, fandt jeg det nødvendigt at skrive til eder med Formaning om at stride for den Tro, som een Gang er bleven overgivet de hellige. **1:4** Thi der har indsneget sig nogle Mennesker, om hvem det for længe siden er forud skrevet, at de vilde falde under denne Dom: Ugudelige, som misbruge vor Guds Naade til Uterlighed og fornægte vor eneste Hersker og Herre Jesus Kristus.

Aabenbaringen 3:19 Alle dem, jeg elsker, dem revser og tugter jeg; vær derfor nidkær og omvend dig! **3:20** Se, jeg staar for Døren og banker; dersom nogen hører min Røst og aabner Døren, vil jeg gaa ind til ham og holde Nadvere med ham, og han med mig. **3:21** Den, som sejrer, ham vil jeg give at tage Sæde hos mig paa min Trone, ligesom jeg har sejret og har taget Sæde hos min Fader paa hans Trone. **3:22** Den, som har Øre, høre, hvad Aanden siger til Menighederne!

Læservejledning

Dansk at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Ordbog

Dansk at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

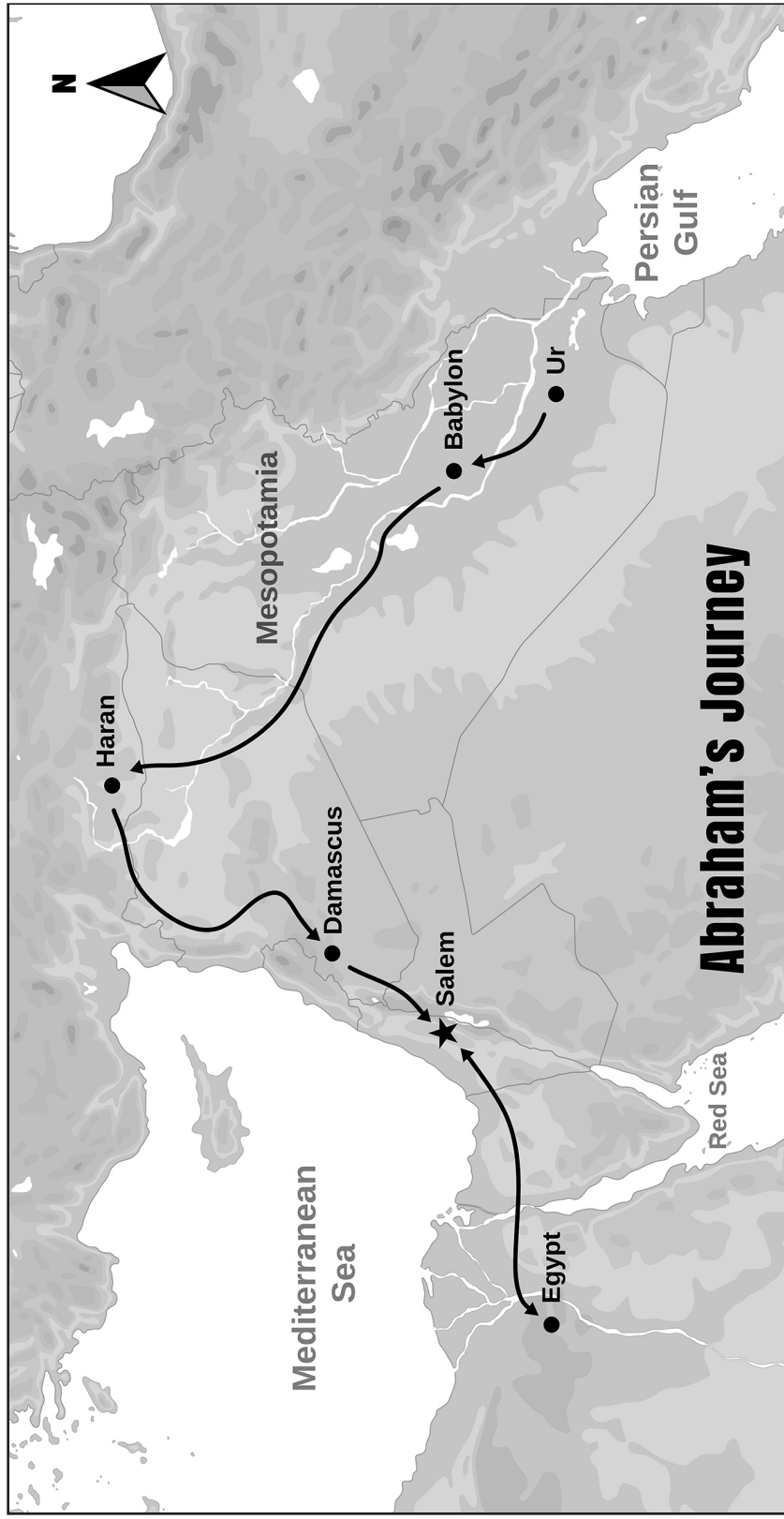
Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

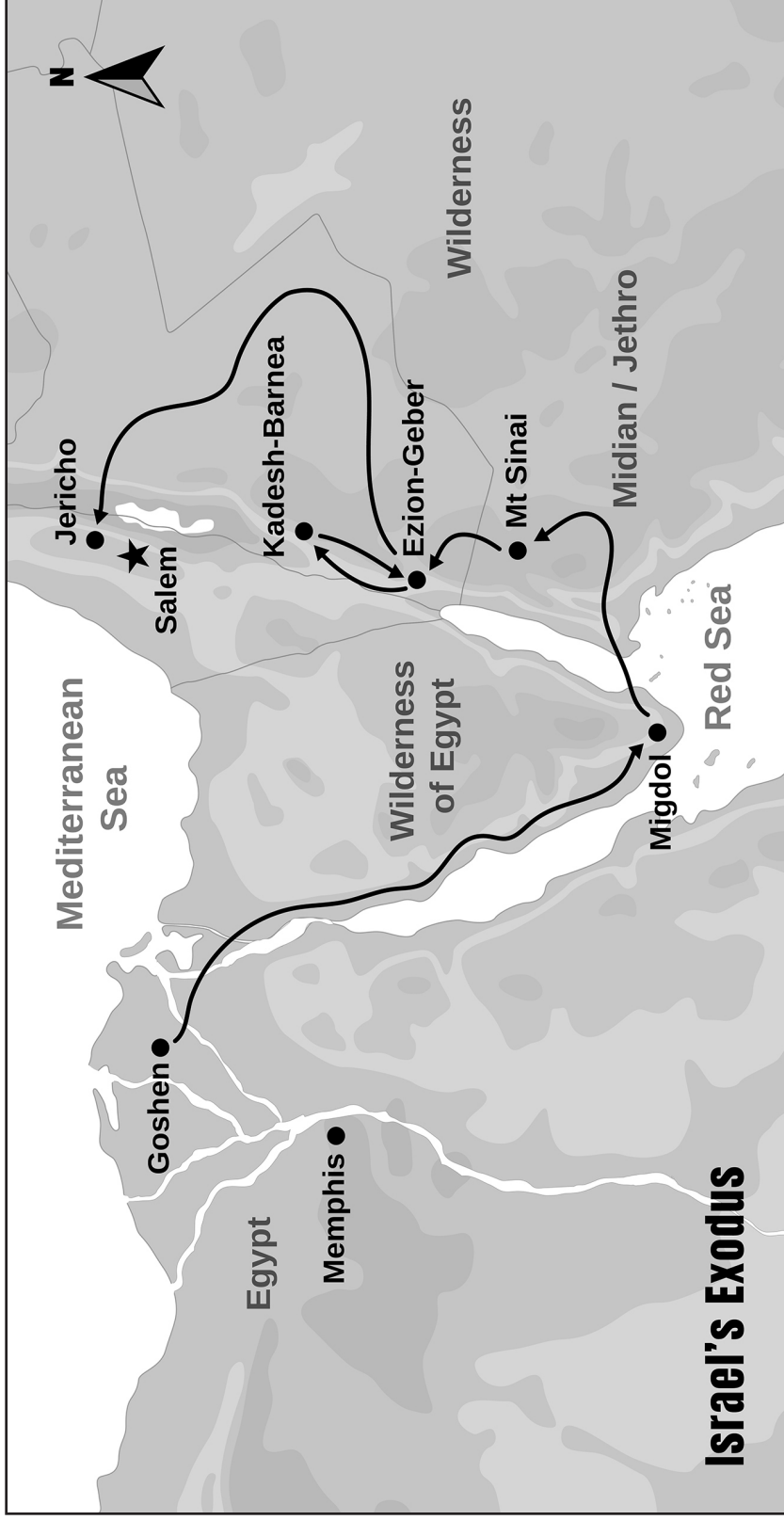
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

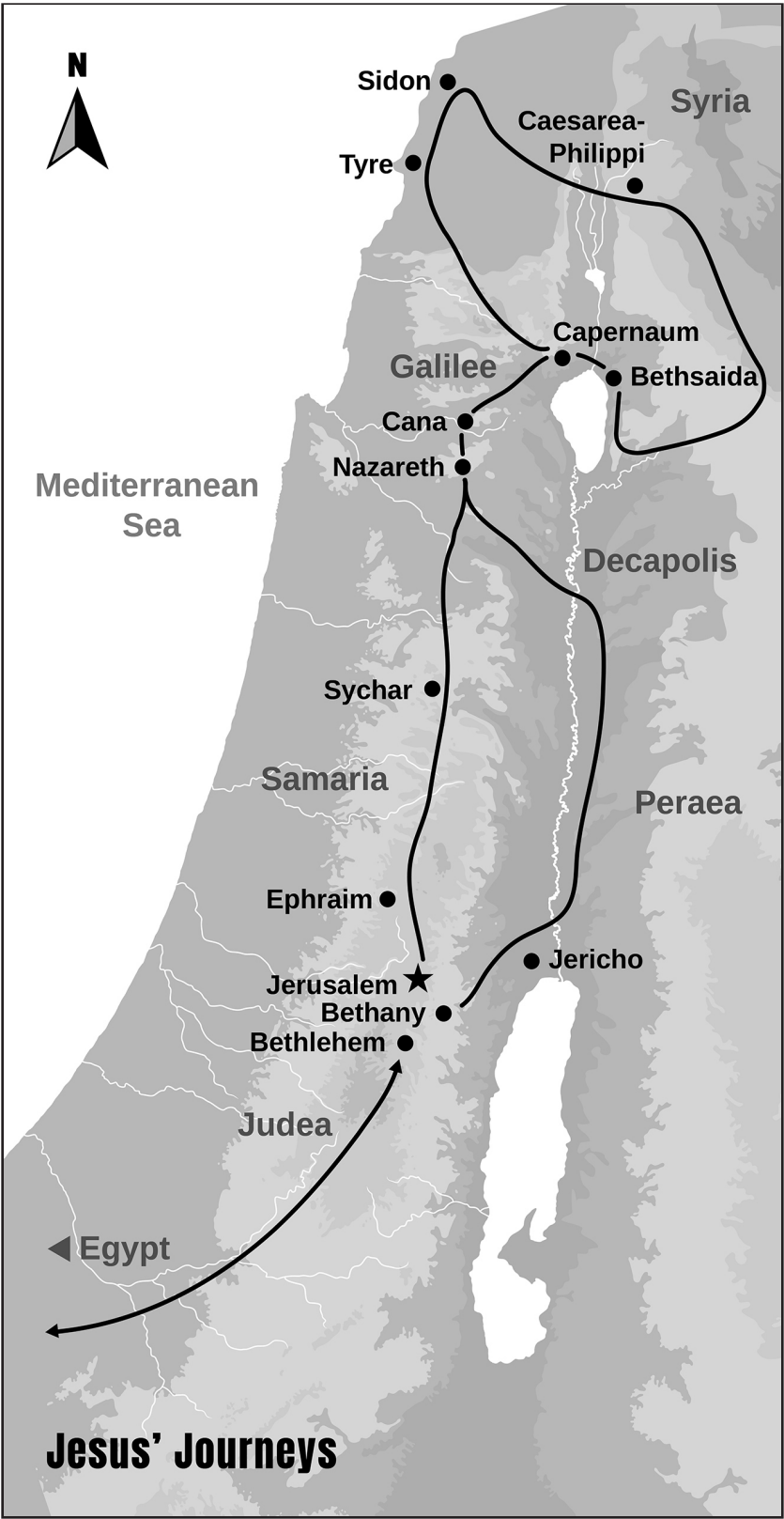
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

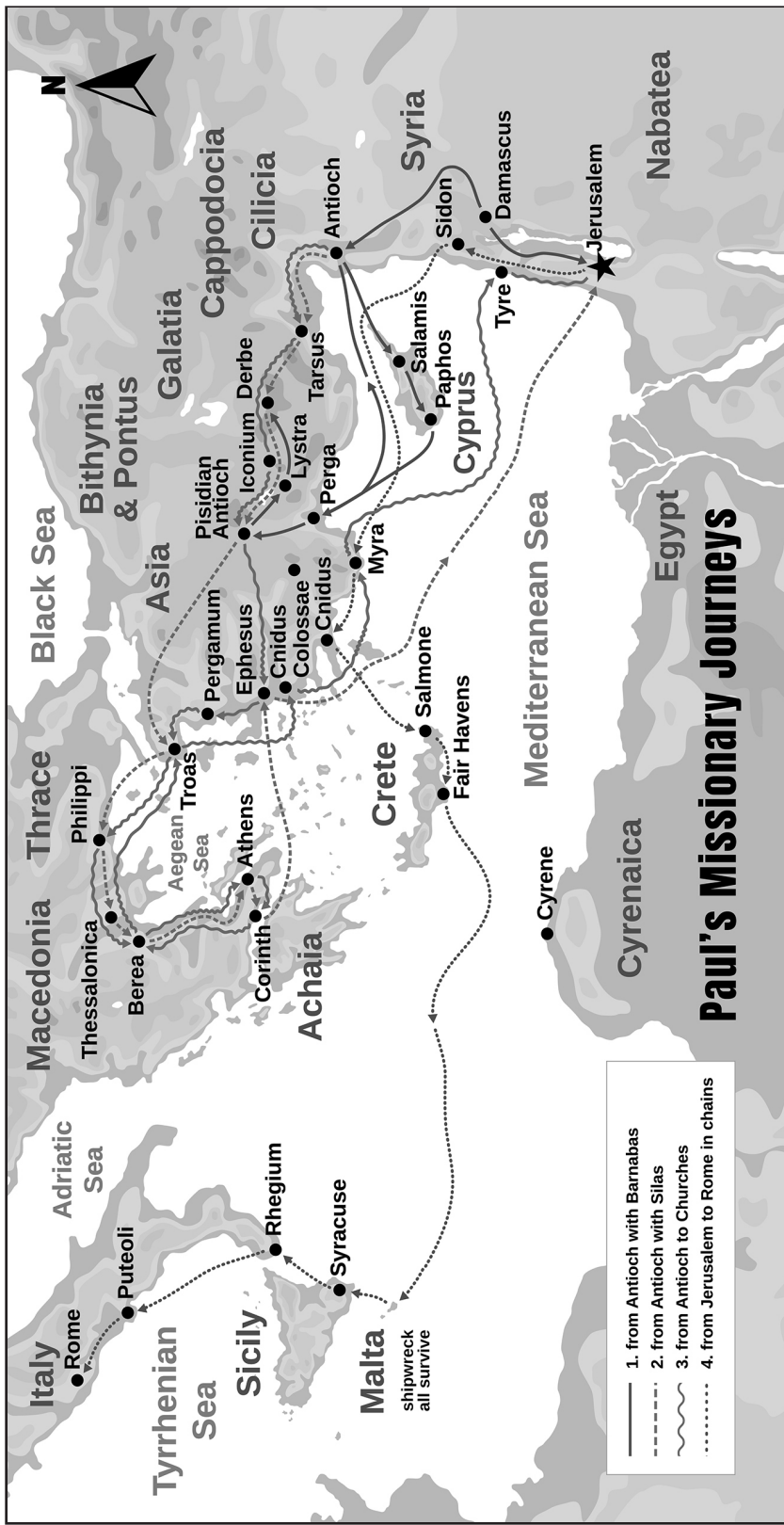
Ved Tro adlød Abraham, da han blev kaldet, saa han gik ud til et Sted, som han skulde tage til Arv;
og han gik ud, skønt han ikke vidste, hvor han ikke vidste, hvor han kom hen. - Hebræerne 11:8

Da Farao lod Folket drage bort, førte Gud dem ikke ad Vejen til Filisterlandet, som havde været den nærmeste, thi Gud sagde: »Folket kunde komme til at fortryde det, naar de ser, der bliver Krig, og vende tilbage til Ægypten.« - 2 Mosebog 13:17

Thi ogsaa Menneskesønnen er ikke kommen for at lade sig tjene, men for at tjene og give sit Liv til en Genløsning for mange. - Markus 10:45

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people**
- 1956** Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830** John Williams reaches Polynesia
- 1731** Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614** Japanese kill 40,000 Christians
- 1572** Jesuits reach Mexico
- 1517** Martin Luther leads Reformation
- 1455** Gutenberg prints first Bible
- 1323** Franciscans reach Sumatra
- 1276** Ramon Llull trains missionaries
- 1100** Crusades tarnish the church
- 1054** The Great Schism
- 997** Adalbert martyrd in Prussia
- 864** Bulgarian Prince Boris converts
- 716** Boniface reaches Germany
- 635** Alopen reaches China
- 569** Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432** Saint Patrick reaches Ireland
- 397** Carthage ratifies Bible Canon
- 341** Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325** Niceae proclaims God is Trinity
- 250** Denis reaches Paris, France
- 197** Tertullian writes Christian literature
- 70** Titus destroys the Jewish Temple
- 61** Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52** Thomas reaches Malabar, India
- 39** Peter reaches Gentile Cornelius
- 33** Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			▶		Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			▶		Romans 5:12-19	
Where are we?			▶			
					Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.		
▶ Who are we?	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden		
		Son	God's perfect fellowship			
		Holy Spirit				
	Mankind	Living				
		Deceased believing				
		Deceased unbelieving				
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels		
		Imprisoned				
		Fugitive				
		First Beast				
		False Prophet				
		Satan				
Why are we?			▶		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?				
Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:13 Thalaasa	
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Skæbne

Dansk at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Gaar derfor hen og gør alle Folkelagene til mine Disciple, idet I døbe dem til Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn, - Matthæus 28:19

